

ÜZENET

**A Hódmezővásárhely-Ótemplomi
Református Egyházközség lapja – 2017. Advent**

*Emlékezzetek meg
előjáróitokról, akik
Isten igéjét hirdet-
ték nektek.*

*Figyeljetelek életük
végére, és kövessétek
hitüket.*

Zsid 13,7

300 éve született Szőnyi Benjámin

Itt nyugszik holt teste
Szőnyi Benjáminnak
Ki volt hív Pásztor
Negyven hat esztendő

Élt hetven hét Számú
De nézén mindenkor
Oly böltsen Szómlálta
Hogy fejül mult min-

Esperes volt köztünk
Szenlül rá vigyázván
Miglen elhivatolt
Hol már készen várta

1717

egy Kezjes Atyának
tulajdon magának
ez Eklésiának
amig Számlálának

terhes esztendőket
csak a jövődöket
egymás után őket
den tudós Rapi Föket

múltán érdemére
kötelességére
az Egek Egére
megérdemelt bére

1794

„... kövessétek hitüket.”

2017 gyülekezetünkben a kerek évfordulók éve.

Szerte a világon egész évben a reformáció 500. évfordulójára emlékeztek, mi magunk is. Újságunkban idevonatkozóan több cikket is olvashatunk természetesen a teljesség igénye nélkül. Hiszen nem írunk szószerzőkoronánk múzeumi kiállításon való részvételéről, a restaurált úrasztali terítőről és edényekről, a felújított gyülekezeti teremről, lelkési hivatalról és parókiáról, gyülekezeti és iskolai könyvtáraink megújulásáról, Szőnyi iskola bővüléséről, a presbiterválasztásról, gimnáziumunk bővülésének tervezéséről és megannyi találkozásról, beszélgetésről és istentiszteleti alkalomról.

Ez az év, számunkra a számok éve. Az Aranyossy iskolában több mint 150-en, a Szőnyi iskolában majdnem 300-an kezdték meg tanulmányaikat. Intézményeinkben a rendszerváltozást követően talán idén első alkalommal több, mint 1000 diák tanul.

A kerek számok közül a szerkesztőnek az egyik legkedvesebb az a 300, amely Szőnyi Benjámint nevéhez, illetve születéséhez kapcsolódik. Újságunk címlapja, a bevezető gondolatok, az imádság és a meghívó mind Szőnyi Benjáminról, születésének 300. évfordulójáról szól.

Vagy talán mégsem egészen csak róla!?!

A mára jelöletlen sírját újra megjelölhetjük egy sírlappal az Ótemplom tövébe. A sírlapon neve alá azok az ígék kerülhetnek, amelyek temetése alkalmából koporsója felett hangoztak el, amelyet halotti anyakönyvünk megörökített, amit újságunk felmondataként olvashatunk.

Ez az ige nemcsak megemlékezésre invitál bennünket, hanem arra bátorít, hogy kövessük hitüket.

Szőnyi Benjáminnak és a hódmezővásárhelyi reformátusoknak a XVIII. sz. második felében meg kellett harcolni református hitükért. Szőnyi imádságai, írásai, amelyeket most már honlapunkon is olvashatunk (<http://www.vasarhelyiotemplom.hu>), mind arról győző meg bennünket, hogy ő a maga korában Krisztus tanítását, kereszthalálát és feltámadását élte meg környezetében.

Mi nem abban a történelmi helyzetben élünk, ezért hitünket nem is úgy kell megélni, mint ahogy ők abban a korban tették. A kövessük hitüket felszólítás nem erre vonatkozik, hanem sokkal inkább arra, hogy ennek a kornak kihívásai közepette, hogyan lehetek keresztyén ember. Hogyan tudom Krisztus szeretetét és békességét ebben a világban megélni.

A háromszáz éves évfordulón tehát szeretnénk, ha felelevenedne Szőnyi Benjámint lelkipásztor élete, munkássága, rajta keresztül a megfeszített és feltámadott Krisztus, és ott lenne gyülekezetünk élő hite.

Áldás legyen az újság szerkesztőin és olvasóin!

*Bán Csaba
lelkipásztor*

Imádság

Üzenet újságunk imádsága Szőnyi Benjámin egyik legismertebb verse, amelyet adventben szerte a Kárpát-medence református gyülekezeteiben mind a mai napig énekelnek a 130. zsoltár dallamára. (A harmadik vers *reá* szava rá-ként olvasandó, így énekelhető!) A vers a mi énekeskönyvünk 304. dicsérete, amelyet mai helyesírással közlünk. A címet és az eredeti 3-4. vers-

szakot az énekeskönyvek szerkesztői általában elhagyják, ezt Szőnyi Benjáminnak 1762-ben megjelent Szentek hegedűje című munkájából vettem át korabeli helyesírással *dólt betűvel szedve*. 2016 adventjében az imádság mögött rejlő számtalan bibliai igéből választottam néhányat adventi igehirdetések alapjául, amelyekből érdekes módon a szerző csak egyet, a 8. vers végén említ meg. A vers minden szava, fogalma mögött bibliai igehelyek sokasága fedezhető fel. Ennek ellenére is egy gondolatra fűzhető fel az imádság: a bűneiben élő ember Krisztus várása a szabadulásért. Ez a fajta bibliikusság jellemzi Szőnyit, aki

utolsó volt azoknak a sorában, akik első sorban és kizárólag olyan verseket, imádságokat alkottak, amely zsoltárdallamra énekelhetők. Az ének, igazi „ótemplomi” éneknek is mondható, hiszen a 9. versszak végén ott van elrejtve épületünk és gyülekezetünk vezér igéje, ami a bejárat feletti mészkőtáblán és a bejárat üvegajtón is olvasható: „*Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz és védelmet talál*” (Péld 18,10)

Adventi békessége legyen az imádság olvasójának és éneklőjének!

*Bán Csaba
lelkipásztor*

Szőnyi Benjámin

Adventi ének A' Jézus Kristus' kívánásáról

Kapuk, emelkedjetek!
Kiáltó szó hallik,
ím, jó fejedelmetek,
Az idő hajnallik:
Harmattal rakott feje,
Véle sok áldása,
Bétölt teljes ideje,
Hogy minden test lássa.

Ímhol jó a Völegény,
Lelkem, menj elébe,
Keresd nyugtod, mint szegény,
Gazdag kebelébe.
Kedves vendéget várok,
Szívem ajtajáru
Hulljanak a zavarok,
Mert már közel járul.

*Úgy jó, mint zászlós tábor.
Sereg Angyalokkal:
Ezek közt fő a' Gábor,
A' reá bízott szókkal.
Mond a' Szűznek: óh Kegyes!
Áldott vagy Istentől,*

*Ki József ez vagy jegyes,
Szülsz a' Szent Lélektől.*

*Jézus, hozzám magad ted'
E' Szent követséget!
Óh ki magad építed,
Az Újj szövetséget!
Te vagy Angyal e' frigyben
Te míved a' sátor:
Ez illy nyavalyás igyben,
Te vagy Prókátor.*

Már az ég harmatozzon,
A föld igazságot,
Mint bő gyümölcsöt, hozzon:
Indíts vigasságot,
Ó, kegyes Immánuel,
Mert várlak valóba;
Ó, te kisdéd Sámuel,
Jöjj el már Silóba!

Az utat egyengessed,
Szívemben a mérget
S örömgökört égessed,

Lelkemről a kérget,
A keménységet vedd ki,
Hogy meglágyulhassak,
A gatz s gerendát szedd ki
Szememből, hogy lássak.

Az Illésnek lelkével
Ruházz fel engem is,
Szent szerelmed tüzével
Égjen én lelkem is.
Áldj meg oly kegyességgel.
Hogy higgyek és szóljak,
Hűségedre hűséggel
Másokat unszoljak.

Isten Báránya, jövel,
Mutasd szelídséged;
Uram, felemelt fővel
Várom idvességed.
Igazság napja, támadj,
Adj világosságot,
Magamnak nincs: reám adj
Örök igazságot. (Dán XI. 24.)

Dávid gyökere s ága,
Fényes hajnalcsillag,
Pogányok kívánsága,
megígért áldott mag;
Isai törzsökéből
Származott vesszőszál:
Nékem Atyád kedvéből
Erős torony s kőszál!

Bennem az Úr temploma
Általad készüljön,
Vesszen a bűnnek nyoma,
Lelked újjászüljön.
Méltóztass személyedre
E gyarló világon,
Dicső jelenlétedre
Düljön le a Dágon.

Tégy szívedre pecsétül,
Bélyegül karodra:
így lelked erejétül
Élek csak számodra.
Mindvégig velem maradj
Mennyei erővel,
Holtom óráján ne hagyj,
Jövel, Ámen, jövel!

Meghívó

„Emlékezzetek meg előljáróitokról, akik Isten
igéjét hirdették nektek.
Figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket.”
(Zsid 13,7)

Hódmezővásárhely - Ótemplomi
Református Egyházközség Presbitériuma
szeretettel meghívja
Önt és kedves családját
Szőnyi Benjámint
református lelkipásztor, költő, író
SZÜLETÉSÉNEK
300. ÉVFORDULÓJÁRA
RENDEZETT ÜNNEPSÉGEKRE

Ünnepségeink fővédnöke
Dr. Lázár János
Miniszterelnökséget vezető miniszter,
országgyűlési képviselő

Helyszín: Hódmezővásárhely,
Református Ótemplom

2017. december 15-17.

2017. december 15. péntek 18.00:

Péczely Attila Alapfokú Művészeti Iskola
tanári koncertje
(Adományainkkal a Hódmezővásárhelyi
Művészeti Oktatásért Alapítványt támogathatják.)

2017. december 16. szombat
10.00–14.00:

Ünnepi konferencia Szőnyi Benjámint
református lelkipásztor, költő, író emlékére

Előadások:

Simon Ferenc (Bethlen Gábor Református
Gimnázium és Szathmáry Kollégium mes-
terpedagógusa) Szőnyi Benjámint kora és a
vásárhelyi református gimnázium könyv-
tára

Dr. Hegyi Ádám (SZTE - Kulturális Örökség és Humán Információtudományi Tanszék egyetemi adjunktusa) Szőnyi Benjámin rebellis fia, Szőnyi Pál

Dr. Imre Mihály (Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézet professzor emeritusa) Sion panasza – egy vers, több szerző?

Dr. Ötvös Péter (SZTE - Magyar Irodalmi Tanszék nyugalmazott egyetemi docense) Rajongás és fegyelem nyelvi artikulációi Szőnyi Benjáminnál

Dr. Fajt Anita (MTA - Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézet munkatársa) Szőnyi Benjámin énekeinek misztikus, pietista elemei

Dr. Győri L. János (Református Művelődés- és Iskolatörténeti Kutatóintézet igazgatója, Debrecen) Szikszai György Mártírok oszlopa: Szőnyi Benjámin mártírológiai verse

Dr. Fekete Csaba (Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtárának tudományos főmunkatársa) Szőnyi Benjámin és a református énekeskönyv a XVIII. században

16.00 Zsoltáros lampionos menet a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskolától az Ótemplomig

16.20 „Hűségem és tudásom” Szőnyis diákok emlékezése Szőnyi Benjáminra

18.00 Profán muzsika Isten ege alatt
Dresch Quartet Koncertje
Dresch Mihály – szaxofon, fuhun, furulya
Brasnyó Antal – brácsa
ifj. Csoóri Sándor 'Sündi' – brácsa, tambura
Bognár András – nagybőgő
Lőrincz Hortenzia – ének

2017. december 17. vasárnap

9.30 Ünnepi Istentisztelet

Igét hirdet *Dr. Fekete Károly* (Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke)

Liturgia Juhász András (Csongrádi Református Egyházmegye esperese)

Köszöntőt mond *Hegedűs Zoltán* (Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város alpolgármestere)

10.30 Szőnyi Benjámin sírkövének avatása

10.45 A protestáns iskolatörténeti kiállítás zárása

11.00 Debreceni Református Kollégium Kántusának koncertje

17.00 Harmadik adventi gyertyagyújtás a Bessenyei Ferenc Művelődési Központ előtt

Beszédet mond *Benkő Zsolt* (települési képviselő)

Áldást mond *Bán Csaba* (református lelképásztor)

Közreműködik a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola

18.00 Helyőrségi Zenekar koncertje Műsorukon Johann Sebastian Bach G-dúr fantázia, Leonard Cohen Hallelujah mellett ismert karácsonyi művek
Karmester: Kovács István őrnagy

Ünnepi alkalmainkon a részvétel díjtalan.

TÁMOGATÓINK:

Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város
Önkormányzata
Csongrádi Református Egyházmegye
Hódmezővásárhely - Ótemplomi
Egyházközség
Hódmezővásárhely - Ótemplom
Alapítvány
Rádió7 · Vásárhelyi Televízió

Gyűjtés

Egyházfenntartói járulék – áldozatos boríték

Gyakori kérdésként merül fel, hogy a fenntartói járulékot hogyan és mikor lehet fizetni:

„Az egyházközség teljes jogú, választó tagja az a felnőtt, konfirmált személy, aki reformátusnak vallja magát, kifejezi egyháztagság iránti szándékát és évente anyagilag is áldozatot vállal, támogatja helyi gyülekezetét egyházfenntartói járulékával.”

Valamennyi református egyházközséget a **gyülekezeti tagok adakozása tartja fenn**. Az **egyházfenntartói járulék** az istentiszteleten adott **perselyes adakozás**, a valamilyen cél külön megjelölésével adott **céladomány** és az **Isten dicsőségére** adott hálaáldozati adomány, amely bevételek fenntartják az Ótemplomi Egyházközséget is. A gyülekezetek **havi rendszeres bevételt máshonnan nem kapnak**. Természetesen vannak különböző események, amelyre pályázatot írnak ki, de a gyülekezeti ingatlanok fenntartása, gyülekezeti programok, lelkészek fizetése, rezsiköltség csak a fenntartói járulékból, adományból történik. (Kivéve az intézményeink fenntartása, mivel az iskolák állami és közegyházi támogatásból gazdálkodnak.)

A Hódmezővásárhely – Ótemplomi Református Egyházközség **Presbitériumának ajánlása** az ÉVES JÁRULÉK mértékére **az egy havi adózott jövedelem 1%-a**, (Pl.: ha valaki havi nettó 120.000,- Ft-ot keres akkor a járuléka egy évben 12.000,- Ft lenne), **de legalább évi 6000,- Ft**.

Mivel a gyülekezet költségeinek kifizetése is havonta történik, nagyon SZERETNÉNK KÉRNI MINDEN KEDVES TEST-

VÉRÜNKET, **AKINEK LEHETŐSÉGE VAN RÁ**, hogy akár **havi részletekben juttassa el fenntartói járulékát**. Nagyon jó megoldásként tapasztaljuk, hogy akinek van bankszámlaszáma, az megbízást tud adni bankjának, hogy havi rendszerességgel utaljon számlájáról azt az összeget, amit havonta szánna fenntartói járuléknak. Így pl.: a havi 500,- vagy 1000,- Ft nem annyira megterhelő, mintha a tizenkétszeresét kellene befizetnie. Vagy ha a Lelkeszi Hivatal felé jár havonta, akkor készpénzben befizeti.

Természetesen lehet fizetni egy évben egyszer is, vagy más részletben is!

A fenntartói járulék és adományok befizetésének lehetőségei:

Bankszámlánkra (OTP Bank): megnevezés: Hmvhely-Ótemplomi Ref. Egyházközség számlaszám: 11735067-20056821.)

Készpénzben a Lelkeszi Hivatalban (Zrínyi u. 5.)

Áldozatos, vagy sima borítékban az istentiszteleten (a befizető nevének és címének feltüntetésével.)

2017-ra a végső befizetési határidő, 2018. január 15! Ezt követően a befizetést 2018. évre számoljuk el.

Segítségüket nagyon szépen köszönjük!

A Gyülekezet Pénzügyi Bizottsága

Nyilas Misi Pakk (Cipős doboz) akció

Mint minden évben, idén Karácsonykor is szeretnénk segíteni a rászoruló családok és család nélküli gyermekeknek.

A Nyilas Misi Pakk (Cipős doboz) akció keretén belül elsősorban a helyi, Damjanich u. 13 szám alatti Sorsok házában gyógyulók gyermekeinek ajánlanánk fel egy kis szeretetet, cipős dobozba zárva.

A gyűjtést az iskoláinkon kívül a temp-
lom közösségére is kiterjesztenénk, szívesen
fogadjuk itt is a dobozokat.

Mivel mindig talál az ember magánál
szegényebb sorsút is, nem ajándék értéke,
hanem a gesztus okoz igazán örömet a
gyermeknek.

Egy kis segítség a csomagok elkészítéséhez:

- Játékok: kisautók, labdák, babák, plüss-
állatok, jojók, világító vagy hangot adó játé-
kok (extra elemmel!)

- Iskolai eszközök: tollak, ceruzák, számo-
lógépek, zsírkréta, kifestők, jegyzetömbök

- Higiéniai eszközök: fogkefe, fogkrém,
szappan, fésű

- Egyéb: cukorkák, nyalókák, rágó, nap-
szemüveg, pólók, játék ékszerek, hajgumik,
óra, kis képeskönyv

(Kedves lehet még: egy képeslap néhány
üdvözlő sorral, jókívánsággal)

A dobozba kérjük NE TEGYEN!:

Agresszivitásra készítő képeket, játéko-
kat: játékpisztoly, kés, pc-játék. Konzervet,
romlandó ételeket, gyümölcsöt. Folyékony
dolgokat: sampont, testápolót (vagy ezeket
gondosan csomagolja be egy zárható tasak-
ba, hogy sérülés, szivárgás esetén se tegye
tönkre a doboz tartalmát). Gyógyszereket,
törékeny tárgyat: tükröt, porcelánbabát

Az elkészült ajándécsomagot csomagol-
ja be színes csomagolópapírral, (lehetőleg
külön a tetejét és külön az alját), majd ra-
gassza le átlátszó cellulux ragasztó szalaggal,
vagy kösse át zsineggel! (Így nem nyílik ki
szállítás során, viszont könnyen kinyitható
és visszazárható az elengedhetetlen bizton-
sági átnézés elvégzésekor!)

A dobozra jól láthatóan írja fel, hogy
milyen korosztályú lánynak/fiúnak szánja
ajándékát, pl. így: „fiú 12” vagy „lány 8”.

Az elkészült ajándécsomagot legkésőbb
kérjük 2017 december 15-ig leadni.

Az akcióval kapcsolatban esetlegesen fel-
merülő kérdésekkel, kérésekkel bátran ke-
ressék Kovács Mátyást a +3630 207 9711-es
telefonszámon.

GONDOLATOK A KERTVÁROSBÓL

Néha nem látom értelmét. Épp a na-
gyokkal nagyokkal. Előttem üres tekinte-
tek. Mindenki fáradt. Érdektelen? Énekel-
ni? Egy bizonyos életkorban már ciki. Már
a gitár varázsa is megfakult rég.

Jószerevel szólózok.

Ha mindez nem volna elég, a sorok kö-
zött megszólal egy mutáló fiúhang: minek
kell hittant tanulni? Ennek mi hasznát fo-
gom venni?

Most, kezdjem el mondani? Vajon, mi-
ről beszéltem hét éven át? Majd' elsírom
magam.

Máskor pezsdül az állóvíz, megszólal az
ének, valahogy kialakul valami köztünk. El-
mélyül a párbeszéd, beszédes csend telepszik
közénk. S igen, néha, megszólal az ige. Uram,
hadd legyek türelmes velük, ahogy te is velem!

...

A kicsikkel vagyok. A terembe lépek, táb-
lára rajzolt szivecskék fogadnak, örülnek
nekem. Várják a történetet. Ők írják:

„A hittan arra készítet, hogy higgyünk
Istenben... Nagyon jó, hogy tudunk Isten-
nel beszélgetni, és elmondani neki azt a sok
jót, amit neki köszönhetünk Sok imát, dalt,
történetet megismerünk.”

„Én örökké fogok hinni Istenben. Kö-
szönöm, hogy annyi mindent tanulunk tő-
led, Marika néni.”

Uram, segíts, hogy táplálhassam bimbó-
zó hitüket, általam is Téged szeressenek!

*Dr. Kádár Péterné
bútorító lelkész*

Köszönet és hála...

„Jó cselekvésben pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” Gal 6, 9-10.

Szorgos kezek az Aranyossyban a gyermekekért

A 2017-es év az Aranyossyban ismét a gyarapodás, megújulás éve volt. Tettük a dolgunkat azért, hogy növendékeink a lélek ápolása mellett még komfortosabban, egyre jobb körülmények között vehessenek részt a nevelésben és az oktatásban.

Az év tavaszán új parkoló épült a szülőkhöz, gyermekek és a kollégák legnagyobb örömeire. Így már a sárosabb időszakban is kényelmesen lehet leparkolni az autóval, kerékpárral és sármentesen lehet bejutni az intézménybe.

2017. júniusában csak a nevelteinknek és tanítványainknak zárult be az intézmény kapuja. Valamennyi dolgozó a nyár kezdetén szorgos munkába fogott, hogy a 2017-2018-as tanév kezdetén megújult környezetben tudjuk fogadni a gyermekeket. Költözött a könyvtár és az asszisztens szoba, mely lehetővé tette, hogy két

osztály tágasabb tanteremben kezdhesse a tanévet. Megújult külsővel és új fejlesztő eszközökkel bővült az intézményi fejlesztő szoba, a labdatenger nagy kedvence

lett a gyermekeknek. Három tanterem parkettáját csiszoltattuk és lakkoztattuk, de a falak is festéssel frissültek, nagy öröme a gyermekeknek és a pedagógusoknak. Megújult az ebédlő is, új linóleum került a padlóra, tiszta meszelt falak és új terítők.

A legnagyobb nyári beruházás azonban a tornaterem volt. Évek óta küszködünk beázással, a kopott parketta, piszkos falak pedig nem a legesztétikusabb látványt nyújtották. Nyáron a K-Bauwerk Építő és

Szerelőipari Kft. jóvoltából új cserepek kerültek a tetőre, a falak nyílászárók festése és mázolója, valamint a parketta csiszolása lakkozása újjávarázsolta a tornatermet.

A több mint 17 millió forintos nyári be-
ruházás a napokban befejeződött, köszönet
a szakembereknek és valamennyi kollégá-
nak a munkájáért. Decemberben az adventi
hálaadó családi napunkon végre a gyerme-
keken kívül a családok is birtokba vehetik
ezt a csodálatos megújult tornatermet.

*Kissné Hatvani Erika
intézményvezető*

Meghitt találkozás

*„Aki befogad egy ilyen gyermeket az én ne-
vemben, engem fogad be. Aki pedig engem be-
fogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki
küldött.” Mk 9,37*

2015. szeptember 1-jén, iskolánk, az
Aranyossy Ágoston Óvoda és Általános
Iskola az Ótemplomi Református Egy-
házközség fenntartása alá került. Addig a
napig, intézményünk több fenntartó alá is
tartozott, de mindig azt éreztük, hogy se-
hol sem találtunk igazán otthonra.

Az Ótemplomi Református Egyház-
községhez való tartozásunk több pozitív
változást hozott az életünkbe, de ami a
számunkra a legfontosabb, éreztük, hogy
tartozunk valahová.

Molnár Tünde, a Bethlen Gábor Re-
formátus Gimnázium tanára, megkereste
intézményünket, hogy diákjaival, az 5.
osztályosokkal egyetemben egy érzéke-
nyítő délelőtti tölthessenek velünk és
tanítványainkkal. Természetesen örömmel
fogadtuk ezt a gesztust részükről, és szere-
tetten, izgalommal vártuk őket. A gimnázium
diákjai tanárnőjük vezetésével ifjúsági
és egyházi dalokkal, zeneszóval örvendez-
tették meg diákjainkat és természetesen
minket is, pedagógusokat. Molnár Tünde
tanárnő kedves, biztató szavainak a hatá-

sára az aranyossy diákok is csatlakoztak
a kórushoz, és egy nagy, közös énekléssel
végződött az előadás.

Az előadásuk után a Bethlenes tanulók
több csoportra oszlottak, és meglátogattak
egy-egy osztályt is iskolánkban. Közösen
játszottak és beszélgettek a gyerekek az
osztálytermekben, majd a vendégek által
hozott saját készítésű édességeket, kókusz-
golyókat közösen elfogyasztották.

A tanév során mi is ellátogattunk a
gyermekünkkel a gimnáziumba, ahol az
5. osztályos tanulók előadással leptek meg
bennünket a könyvtárban.

Mi sem bizonyítja jobban azt, hogy be-
fogadtak, elfogadtak minket, mint ezek a
kedves, lélekmelengető találkozások.

Köszönjük.

*Hamvas Beáta
pedagógus*

Autizmus- az érthetetlen világ sajátos érzékelése

2007-ben egy új feladattal találkoztunk.

Addigi gyógypedagógiai munkánk ki-
bővült, különleges terület megismerése
hozott nem mindennapi szint életünkbe.
Tíz éve indult ugyanis az a speciális mód-
szerekkel dolgozó csoportunk, amelyből
időközben intézményünkben négy osztály
lett, s már óvodai ellátással is bővült fel-
adatkörünk.

Autizmus, pervazív fejlődési zavar,
Asperger-szindróma...

Ezek azok a kifejezések, amelyek ak-
kor idegenül hangzottak számunkra, ma
viszont ezek hallatán gyermekarcok, kis
élettörténetek, családok és átélt helyzetek
jutnak a velük foglalkozó szakembereink
eszébe.

Különös, sajátos világba csöppen, aki kapcsolatba kerül velük.

Sajátosságát az a tény adja, hogy éppen azokon a területeken jelentkeznek tanulók, nevelteink problémái és nehézségei, amelyek leginkább szükségesek a kapcsolatteremtéshez, kapcsolattartáshoz, érzelmeik megértéséhez és megmutatásához. Tehát sérültek, hiányosak azok a képességeik, amelyek segítségével az emberek között megfelelően helytállnának, jól működnének, érzelmeik közvetítésével hatással lehetnének embertársaikra. Bizonyos dolgokra adott reakcióik pedig átlagos szemmél nézve érthetetlenek az embereknek.

Mégis csodákat ismerünk meg általuk.

Hiszen küzdelmeik, zártságuk mellett olyan élményekkel gazdagítják környezetüket, amelyek bepillantást engednek titokzatos világukba.

Hasonló nehézségeik ellenére nagyon különböznek egymástól autizmussal élő gyermekeink.

Fejlődésük jellemzése kapcsán gyakran használjuk a spektrum zavar kifejezést, amely azt jelenti, hogy képességeik-erős-

ségeik és gyengeségeik- egy képzeletbeli skála bármelyik pontján helyezkedhetnek, azaz nagyon eltérőek lehetnek. Mégis bennük is ott az ajándék, az egyéni életút, a szeretetvágy, a szeretni tudás lehetősége, csak más módon, más nyelvi feltételekkel jutunk el hozzájuk.

Emberként, nemcsak szakmai szemmel látjuk mindennapi munkánkat. A megoldandó feladatok, „esetek” mögött ott találjuk saját belső küzdelmeinket, érzéseinket, amelyek nem elhanyagolhatók, s időnként jó megosztanunk egymással. Záró gondolatként álljon itt egy-egy mondat szakembereinktől, szülőtől:

„Az autizmussal élő gyermekeink fejlődéséhez vezető úton együtt haladunk velük, s a hiányzó hidakat is közösen építjük. Amíg próbáljuk megismerni egyedi világukat, közben ők is ismerkednek a mi világunkkal.” /Gardi Jánosné, gyógypedagógus/

„Az autizmussal élő gyermekekkel való munka számomra a gyógypedagógia legérdekesebb része. Új kihívásokat állít eléink, lehetővé téve az állandó fejlődést, önmegvalósítást.” /Cseri Anita, gyógypedagógus/

„Ez a munka toleranciára nevel. Megtanít más szemszögből is látni a világot.” /Papné Máté Zita, gyógypedagógus/

„Hálás vagyok, hogy a mi különleges gyermekeink bezárt világának a részese lehetek.” /Lengyel Tünde, óvónő/

„Minden gyerek ajándék, de a mieink masnival vannak átkötve.” /egy óvodásunk édesanyja/

*Nagy Csilla
gyógypedagógus, igazgatóhelyettes*

Húsvéti istentisztelet

„Aszerint, hogy ki-ki milyen lelki ajándékot kapott, legyetek egymásnak szolgálatára, hogy az Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei legyetek.” 1 Péter 4,10

Az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskola húsvéti istentiszteletén a 4. osztályosok adták a szolgálatot. Ennek apropóján jutott eszébe Vámos Nikoletta osztályfőnöknek, Varga Emília napközis nevelőnek, hogy a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola 4. b-s diákjaival összefogva, közös szolgálatot adjanak.

A két iskola diákjai együtt készültek fel a szolgálatra, melyhez útmutatást és segítséget iskolánk lelkésze, Kun Ildikó nyújtott.

A két osztály, valamint az őket tanító pedagógusok lelkesen készültek, hogy Húsvét alkalmával megörvendeztessenek minket.

A diákok gyertyát gyújtottak, énekeltek. Dalaik a szeretetről, angyalokról a lelki tisztaságról szóltak, mindezt modern zene és koreográfia kísérte. Az együtt való éneklés, szolgálat, a közös hang, hacsak egy rövid időre is új, befogadó közösséget teremtett.

A felkészülés alatt együtt töltött idő nemcsak az ismerkedésre adott alkalmat, hanem arra is, hogy diákjaink megtapasztalhassák az összetartozás érzését.

*Hamvas Beáta
pedagógus*

Minőségi idő

Nehéz dolog megérteni, befogni, megragadni az időt. A felnőttek talán értik, de beosztani ők is nehezen tudják. Mindig sietni kell, csengetnek, hamar öltöz-

ni... Egy gyerek számára mennyi idő be-látható?

500 évvel ezelőtt, szédítően réges-régen egy tudós teológus vitatkozni tanította hallgatóit. Ő sem gondolta, hogy rövid időn belül egész Európa az ő tételeiről kell, hogy döntsön: mellette vagy ellene.

Mi 500 évvel később döntöttünk: Isten-nel járunk minden nap. Számolunk Isten segítségével, áldásával. Belekalkuláljuk Őt intézményünk jövőjébe. A változások az Aranyossy-ban is elindultak: megreformáltuk a köszönést, a napkezdést, az együtt zengedezést. Valami újat ízlelgetünk: az imádság erejét. Lépegetünk együtt vissza az örök élet Forrásához.

Fél évezredet megsejteni gyűltünk össze 2017. október 26-án délután a reformáció 500. évfordulójára megrendezett mosoly-

napunkra. A Zenekuckóban megtanultuk: ahol szeretet és jószág, ott van Istenünk. A Pepecs Műhelyben gyurmából vallási szimbólumokat készítettünk, de saját üzenetünket is kinyilváníthattuk ajtóra ragaszthatóan. A tornateremben történelmi akadálypályán mászhattunk-kúszhattunk. Az első dominó lendülése pedig megállíthatatlanul térdre kényszerítette a következő 499-et. Isten kegyelmes!

Itt tartunk most. Isten ingyen való kegyelméből felfedezzük az Ő régi, változatlan szándékát Krisztusban, aki a mi megigazulásunkat munkálja. Igyekszünk párhuzamosak lenni az Örökkévaló Akarral. Ez a reformáció.

*„Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremts az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”
(2Kor 5,17)*

*Kun Ildikó
intézményi lelkész*

Kutyás terápia

„A kutya éppen némaságával válik minden-nél értékesebbé: társaságában az ember rátalál a lelki békére, ahol a szavak elvesztik minden jelentőségüket...” (John Galsworthy)

A kisállatok tartása, a mindennapos gondoskodás feladatai, a feltétel nélküli szeretet, amit a négylábúak adnak, jótékony hatással van az emberekre. Nem csak izgága és csahos ebek léteznek, hanem vannak nyugodtabb, megbízhatóbb, türelmesebb kutyák is, akik kiválóak terápiás célokra.

Az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskola gyógypedagógusként dolgozok már sok-sok éve. Terápiás kutyám egy golden retriever fajtájú jelenleg 5 éves kutyus, aki Bodza névre hallgat. Ő az első olyan kutyám, akivel egymás lelkébe látunk. Egyfajta lelki támasz nekem. Bármikor rossz kedvem van, ő megvigasztal. Ha örülök, velem együtt örül. Együttműködést, bizalmat tanultam tőle, és azt, hogy egy állat sokkal több annál, hogy csak egy állat legyen. Az ő segítségével nyílt ki előttem a szakmám. Az Ő segítségével még közelebb jutottam a sérült gyerekekhez is, olyan gyerekekhez is

nyíltak kapuk, akikhez nagyon nehéz az utat megtalálni.

A kutyás terápiát 2013-ban kezdtem alkalmazni intézményünkben. A kutyás terápiás foglalkozások előnyét és hasznosságát abban látom, hogy a kutya, aki aktív részese a terápiának, foglalkozásoknak, feltétel nélkül szereti a gyerekeket. A jól képzett terápiás kutya mindenkinek szót fogad, mindenkivel szépen dolgozik. Az a tapasztalatom, hogy a túlmozgásos gyerekek megnyugszanak, a visszahúzódó gyerekek pedig kinyílnak Bodza jelenlétében. A gyerekek szívesen járnak a foglalkozásokra, hiszen a barátjukkal, Bodzával „játszhatnak”. A gyerekek úgy dolgoznak, hogy

nem érzik feladathelyzetben magukat, több a sikerélményük, és magabiztosabbakká válnak. A terápia folyamán sokkal magasabb a motivációs szintjük a kutya jelenlétében, így kedvvel, örömmel vesznek részt a foglalkozásokon.

2016. óta intézményünk országos versenyt is szervez olyan gyermekek részére, akik kutyás terápiás foglalkozásokon vesznek részt. Ez a verseny a KUTYAFUTTA Országos Gyermekek Kutyás Terápiás Verseny, melyen 7-12 éves korú sajátos nevelési igényű gyermekek mérhetik össze 3 akadálypályán „kutyás” tudásukat terápiás kutyáikkal.

*Fehérné Eleki Anita
gyógypedagógus, kutyás terapeuta*

...Akiket nékem adtál...

*Nem a világért könyörgök, hanem azokért,
akiket nékem adtál, mert a tiéd. (Jn 17,9)*

Egy iskola, egy pedagógus számára mindig nagy öröm az aktív tanuló. Kiváltképp igaz ez, ha csoportszinten jelentkezik az igyekezet. Még inkább öröndetes, ha Isten ügyében nyilvánul meg a fiatalokban a tetterő. Áldás számomra, hogy a 10.BC konfirmált hittancsoport vezetése, tanítása, formálása vallástanárként immár második tanéve feladatom. Ez a 15 diák igazi ékessége a Bethlen gimnázium hitéletének, jókedvvel jönnek, ha „hittanos” programról van szó. Iskolaidőn kívül és hétvégén is...

Ott vannak a Bethlenes vasárnapokon, örömmel vállalnak istentiszteleti szolgálatot, de ők adták a gyülekezetünk által szervezett „Generációk találkozója” rendezvény diákképviselőinek túlnyomó többségét is. A húsvéti istentiszteletet ugyancsak együtt éltük meg, pedig az egyáltalán nem volt iskolai kötelezettség.

A Soli Deo Gloria Református Diákmozgalom Tavaszi Találkozóját májusban Balatonszárszón rendezték. Csoportommal a három napos rendezvénysorozat alatt keresztyén írók, professzorok, pedagógusok, lelkészek moderálásában és vezetésében előadásokon, műhelymunkákon, kiscsoportos beszélgetéseken, zenés énekes dicsőítő alkalmakon, valamint egyéb programokon közösen erősödöttünk meg hitünkben és mélyülhettünk el tudásunkban. Az itteni előadóesten két tanulóm önálló zenés produkciója is elkápráztatta a közönséget. A csapatkohéziós kirándulás lehetőséget adott arra is,

hogy megtekintsük a szárszói József Attila múzeumot, ahol a tárlatvezetést követően interaktív játékos oktatóprogramok vártak minket. Kisebb gyalogtúrák, balatoni fürdőzés, fagylaltozás, sportprogram, illetve a fonyódi Várhegy Kilátó segítségével a Magyar Tenger gyönyörű panorámája tette színesebbé a három napot, melyet úrvacsorás istentisztelettel zártunk.

Diákjaink Balatonszárszó 2017. május 19-21.

Gimnáziumunk tanév végi csendes napjának része volt az „imaséta”, melynek előkészítésében szintén ők voltak segítségemre. Az őszi szünetben többükkel együtt mentünk Budapestre a „Reformáció500”,

Budapest – Aréna 2017. október 31.

országos szintű nemzeti megemlékezésre. Nagy a reménység bennem, hogy Jézus Krisztus hívószava nem csak diákeveik,

hanem életük során is elkíséri, és mindvégig megtartja őket!

„Hálát adok az én Istenemnek mindenkor ti felőletek, mivelhogy mindenben meggazdagodtatok Ő benne, minden beszédben és ismeretben, amint megerősített ti benneteket a Krisztus felől való bizonyosságtétel.” (1Kor 1,4-6)

*Kovács Márk Péter
református vallástanár*

Egy tanár meg az osztálya

„A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni, akarsz-e mindig, mindig játszani?”

Expozíció

„...akarsz-e együtt a sötétbe menni, gyerekszívrrel fontosnak látszani?”

Mindig különös véletlen a tanár és az osztály találkozása. Vajon meg tudjuk-e egymást szeretni, kialakul-e köztünk a kötődés? Vagy csak elviseljük egymást, mint a rossz házastársak? A tanuláson és a tananyagban kívül lesz-e közös téma? Lesznek-e cinkos összenézések, közös örömök, közös bánatok? Meghalljuk egymást, vagy csak elbeszélünk egymás mellett? Tudunk-e egy irányba nézni? Lesznek-e közös álmaink, vágyaink?

Bonyodalom

*„...akarsz-e...
gyöngyöt dobálni, semminek örülni,
sóhajtván rossz ruhákat öltetni?”*

A jelenlegi 10.A osztály és az én találkozásom – szeretem azt hinni – nem volt véletlen. Inkább sorsszerű. Öt évvel ezelőtt 37 kedves, kíváncsi, nyitott tízévest kaptam. Mára tizenöt éves kajla kamaszok lettek, szerelmi titkokkal, hatalmas igazságérzettel, a megmutatkozás és az önkifejezés

nem múltó vágyával. S éppen ez lett a „mi közös életünk” állandó kovása, kelesztője, éltetője. A szerepelni vágyás.

Az osztályfőnök saját irodalom- és színházszeretetét éli ki, amikor próbál darabot találni, szövegkönyvet eszközölni, dramaturgiát kitalálni, színpadra álmodni. A diákok önmagukat keresik, lehetőségeiket próbálgatják, a határokat feszegetik, amikor egy új darabot kezdünk próbálni. Minden évben újat. Immáron a hatodiknál tartunk.

Válság

„Akarsz-e játszani, mindent, mi élet, havas telet és hosszú-hosszú őszt?”

Minden évben nagy kihívás megtalálni A DARABOT. Vajon jó lesz? Tetszeni fog a játzóknak és a közönségnek is? Mitől kel életre a darab a színpadon? Hogyan lesz a halott betűből kacagtató komédia vagy szomorú színjáték? Hogyan lehet fenntartani a fegyelmet és a figyelmet 30-40 percen keresztül? Hogy lehet megbirkózni a szövegmennyiséggel? És egyáltalán, ki fogja játszani a főszerepet?

Minden évben nagy kudarc, hogy nem tudok olyan darabot találni, amelyben legalább 10 főszerep van, és harmincfős színészcsapat kell az előadáshoz. Ja, és a zenei kíséretéről se feledkezzünk meg, hiszen az osztályból lassacskán felállíthatnánk egy szimfonikus zenekart. De mindez öröm, hatalmas. Tulajdonképpen gyakran irigkedem önmagamra, hogy milyen jó dolog van az osztályommal, mennyi élet és erő van bennük, mennyi játékosság, s nekem nincs más dologom, csak gyönyörködni Bennük.

Késleltetés

„Akarsz-e teljes, tiszta szívvel élni, hallgatni hosszan, néha-néha félteni?”

De a gyönyörködésig hosszú az út. Hosszú hónapok sok-sok munkája van

benne. Küzdelem a szöveggel, a feladattal. Hiszen mikor talál az ember fia egy kis időt szöveg tanulásra a milliányi dolgozat, a mindennapos sportolás és a számos randevú mellett? És még a próbákra is el kell járni!

De ebben is sok öröm van. Együtt lenni, kiszakadni a hétköznapiokból, létrehozni valamit saját magunk és mások örömeire. A Bethlen-est dátumának közeledése mindenben megnöveli az adrenalin-szintet, alig várjuk az előadást, közben szeretnénk minél hosszabbra nyújtani a felkészülés idejét. Még nem vagyunk készen, még nem ... De elérkezett az előadás napja. A függöny felgördül ..., újra a színpadon..., milyen ismeretlen-ismerős érzés... Kezdőd-jék a játék!

Megoldás

„Akarsz-e élni, élni mindörökkön, játékban élni, mely valóra vált?”

Így lett a mi életünk közös ügye, szerepléseink helyszíne, gondolataink fókusza a minden évben megrendezett BETHLEN-EST. Így, nagy betűkkel. Mert ennyire fontos. Rajtunk kívül még 100-120 szereplő közös „játzótere”, szereplési lehetőség, ahol megtapasztalható a színház varázsa. Díszletek nélkül, jelzésszerű jelmezekkel, kevés technikai segítséggel, de minden ötlet, gondolat, könny- és izgadságcsepp a miénk. És miénk az öröm is. A játék, az alkotás, a megmutatkozás, a siker öröme.

Van még három közös évünk. Ez három színdarabot jelent. Utána pedig a színház el nem múltó szeretetét, a szereplés örömeinek megtapasztalását, önbizalmat, közös emlékeket, szép, tartalmas diákevéket. Ezért dolgozunk. Így legyen!

Kun Márta

a 10.A osztályfőnöke, irodalomtanár

Németh László ajándéka

Németh László szellemi öröksége jelenvaló és meg-megújuló valóság a Bethlen gimnáziumban. Földesi Ferenc, iskolánk közelmúltban elhunyt igazgatója ezt így fogalmazta meg: „Vásárhelynek és gimnáziumának örök és jogos büszkesége, irodalmi és pedagógiai nemesi levele az a négy esztendő, ameddig Németh Lászlónak azilumot és munkatért adott.” Ez a „pedagógiai nemesi levél” az író-tanár értelmezésében is hangsúlyt kap: „Az alatt a négy-öt év alatt, míg tanítottam, rengeteget dolgoztam, de nemcsak dolgoztam, rengeteget pazaroltam is. De a tanári pályában épp ez a gyönyörű: a pazarlás. Ez a legönzettelenebb pálya a világon: mert az, hogy egy tanár mit csinál, hány mikronyomival emelte meg nemzete műveltségét, ellenőrizni nem lehet... A tanár, ha igazán tanár, állandóan ajándékozza magát. És ez az ajándékozás a gyönyörű ebben a pályában.”

Németh László odaajándékozta magát tanítványainak négyévnyi jelenléte alatt-enciklopédikus műveltségét tanórák anyagává szelídítve; és megajándékozta az őt befogadó iskoláját egy évtizeddel később, amikor Kossuth-díjának összegét a gim-

názium könyvtárának ajánlotta föl. 2017 márciusában a Németh László Társaság iskolánk olvasótermében tartotta emlékülését, s az írói adományozás 60. évfordulójára emlékezve a legnevesebb Németh László-kutatók – Füzi László és Monostori Imre – mutatták be a Kossuth-díj adományozásának kétes tartalmú politikai hátterét. Ezt tette szemlélhető és szemléltető valósággá Simon Ferenc tanár úr előadása a gimnázium könyvtáráról, benne az írói adomány értékéről.

Ebbe a szellemi közegbe ágyazódott be a Németh László Társaság Tanulmányíró Pályázatának eredményhirdetése is, igazolva a Társaság alapítójának, Grezsa Ferencnek az elképzelését arról, hogy az írónak egykor élet- és munkatért adó gimnázium diákjai közül Németh László életművét ismerő, tanulmányozó diákok kerüljenek ki. Ebben az évben két diánkunk részesült a zsűri elismerésében: Szabó Anna 10. C és Nagy Benjámin 12. C osztályos tanulók Németh László Széchenyi című drámájának elemző bemutatásával szereztek második, illetve harmadik helyezést a rangos irodalmi versenyen.

Németh László öröksége generációk találkozási pontjává teljesedett ki abban a könyvtárban, ahol az író is többször megfordult; melynek polcain az általa adományozott

Szabó Anna és Juhász Szabó Katalin

Nagy Benjámin és Simon Ferenc

Forrás: www.promenad.hu

összegeből vásárolt könyvek a mai napig megtalálhatók; s az életművével ismerkedő diákok az író életművét legalaposabban ismerő tudósokkal foghattak kezét. Fél évszázad távolából is érzékelhető volt az ajándékozás és az ajándékozottság értékrempítő hatása.

Juhász Szabó Katalin
magyar – angol szakos gimnáziumi tanár

Reformáció 500 – a Bethlenben

Iskolánk fontos célkitűzésének tekintette, hogy ebben a tanévben több rendezvényt a reformáció 500. évfordulójának szenteljen.

A 2017-es évet januárban bibliaolvasó nappal kezdtük, majd áprilisban több iskolai alkalmat szerveztünk a reformáció jegyében: Éneklő délutánra hívtuk a város iskolai kórusait, a hagyományos Bethlenestünkön, pedig irodalmi műsorral és a diákok rajzaiból készült kiállítással emlékeztünk.

A tanévet záró Missziói Napot Kálvin jelmondatára építettük: „*Szívemet égő áldozatul az Úrnak szentelem.*” Meghívott előadóink (SDG és az ÖDE munkatársai, a szegedi egyetemi gyülekezet tagjai) a jelmondatot szem előtt tartva tettek bizonysgot a hitükről és a reformációról.

2017 októberében a reformáció 500. évfordulójához közeledve – egy hétig, –

pontosan 4x500 percig emlékeztünk. Ezeket a napokat az 500-as szám köré szerveztük: kedden 500 percig Bibliát olvastunk, a szerdai 500 percünk a testmozgásé volt, a nap végén tanár-diák (foci, kosárlabda és röplabda) meccsekkel, csütörtökön 500 percig zsoltárokat és ifjúsági énekeket énekeltünk, majd a pénteki nap 500 perce a hálaadásé volt.

A pénteki nagyszünetben a diákok, – Rácz Ildikó tanárnő vezetésével – egy modern vallási énekre, mozgásos koreográfiát (flashmob) készítettek, illetve élő képpel (diákok) jelenítettük meg az iskola udvarán, az 500-as számot.

A kibocsátó istentiszteleten az Óteplomban, együtt mondtuk el, – mi több mint 500-an – *Ady Endre Az Úr érkezése c.* versét, majd közösen elénekeltük az ún. Sola-kánont rézfúvós diákjaink kíséretével. A vers és az ének után lélekmelengető volt érzékelni azt a csendet, amely néhány pillanatra mindnyájunkat áthatott.

Bízunk abban, hogy emlékezetes, szép percekkkel gazdagíthattuk a gimnázium egész közösségét, a Reformáció 500. évében.

Monoki Mariann
igazgatóhelyettes

Kollégiumi kirándulás: Sárospatak-Debrecen

A reformációs Emlékbizottság által kiírt pályázaton nyert a Szathmáry Kollégium egy kirándulást a reformáció magyarországi emlékhelyeire. A pályázatot és a kirándulást Prikler Ágnes és Szabó Zsuzsa tanárnők bonyolították. A kiránduláson 15 kollégista vehetett részt, akik a legmagasabb pontszámot érték el egy reformációs vetélkedő keretében.

Egy május végi napon, reggel 7 óra körül indult kis csapatunk Sárospatakra busszal. Az út szerencsére gyorsan és vidáman telt. Útközben megálltunk a poroszlói rétesháznál frissen sültöt rétest enni, ami mellé nagyon finom szörpöt kaptunk.

Első állomásunk Vizsoly volt, ahol az első magyar nyelvű Bibliát nyomtatták. Ezután Göncre utaztunk, ahol Károli Gáspár lefordította a Bibliát magyar nyelvre. Késő délután értünk Sárospatakra, ahol megtekintettük a várat. Majd elfoglaltuk szállásunkat. Az este egy nagyon hangulatos étteremben folytatódott, vacsora után szabadfoglalkozás keretében járhattuk körbe a várost.

Másnap megnéztük a református gimnáziumot, és átbuszoztunk Debrecenbe, ahol ellátogattunk a teológiára és a gyönyörű Nagytemplomba, melyet egy idegenvezető hölgy mutatott be nekünk. Itt is kaptunk szabadidőt, hogy sétálhassunk, kicsit megismerjük a központot.

Nagyon kellemes két napot töltöttünk el együtt, mindnyájunkra mély benyomást

tettek azok a csodálatos helyek, ahol a magyarországi reformáció bölcsője ringott. Különösen nagy élmény volt Vizsoly, ahol mi magunk is nyomtathattunk. Nyugodt szívvel mondhatom, hogy közelebb kerülünk egymáshoz is.

Bozó Bianka BGRG/11.B

Amikor egy tanár befejezni készül pályáját

..., önkéntelenül is adódik, hogy végig gondolja és értékelje azt. Különböző szempontok szerint veszi számba eredményeit, kudarcait. Nyilván a legkedvesebb szempont, hogy milyen tehetséges tanítványai voltak, s milyen eredményeket ért el velük. Másik – s nem elhanyagolható szempont, hogyan ismerték el munkáját.

Én most a tehetséggondozó munkám tapasztalatait szeretném megosztani a kedves olvasóval- természetesen a teljesség

igénye nélkül. Pályám során kiemelten figyeltem arra, hogy a tanítványaimban rejlő alkotó tehetséget kibontakoztassam. Ennek első lépése volt, hogy alapismerteiket megerősítem. Szigorú precízséget követeltem tőlük, s elvártam, hogy közérthetően, pontosan fogalmazzanak. Hiszen ez a tudomány felé vezető első lépés. Amikor úgy éreztem, hogy a pontos megfogalmazás nélkülözne a szükséges alapokat, akkor inkább a másik irányból közeledtem a problémához érdekes feladatokon keresztül. A gyerekek sokszor feleslegesnek érezték a túlzott precízséget, de a következő követelmény során ehhez hozzászoktak. Természetesen mindig a tanulók színvonala határozta meg a megfelelő ütemet. Másik fontos módszerem volt rendszerben tanítani. Gondosan kidolgozott óravázlatot használtam, amelyet folyamatosan frissítettem. Alapvető volt, hogy megmutassam a dolgok kapcsolatát és a kapott eredmények mögött a matematikai gondolatokat, s azokat az ötleteket amelyet más problémák megoldásában fel lehet használni. Nyilván nem győztem elégszer hangsúlyozni, hogy **a matematika a természettudományok anyanyelve**, s segít az összefüggésekre rájönni.

A tehetségfejlesztő munkát már a kicsiknél - 5. osztályban elkezdtem. Erre kiváló példa az Euler összefüggés felfedeztetése. Természetesen nagyon fontos, hogy időben kiderüljön a tanulóról, kiben nagyobb az affinitás a matematika, vagy a fizika iránt. Ezért a különböző versenyek első fordulóira szinte kötelező mindenkinek a benevezés. Ez nemcsak arra jó, hogy a „rejtett tehetségeket” kiszűrjük, hanem arra is, hogy el tudja magát helyezni a tanuló az adott tantárgyon belül. További hasznos módszerem volt, hogy tanulói beszámoló-

kat, referátumokat kellett készíteniük pl. matematika történetből, vagy fizikából otthon elvégzendő mérés tapasztalatainak leírását kapták feladatul. Ez hozzásegített néhány tanulót ahhoz is, hogy bepillantson a kutatás rejtelmeibe.

Ilyen és ehhez hasonló módszerek emeltek ki jó néhány tanítványomat, s országos, sőt nemzetközi versenyeken is szép, kiemelkedő eredményeket értünk el. Csak két kiemelkedő tanítványom nevét említem, s a többitől elnézést kérek, hogy nem sorolom fel: Sági András Arany Dániel Matematikaverseny országos 2. helyezett, Gémes Antal számos fizikaverseny győztese, olimpiai bronzérmes.

*Lakatos – Tóth István mester és
Gémes Antal tanítvány*

Természetesen az eredmények mögött ott van a tanítványaim végtelen szorgalma, tenni akarása, a család, az iskola támogatása.

A tanári elismerések sem maradtak el. Mindezek közül arra vagyok a legbüszkébb, amelyet volt tanítványaim felterjesztésére kaptam (Beke Manó díj).

Végezetül hálás vagyok a Jó Istennek, hogy tehetséges tanítványokat is adott az utamba, őket sikerült kiváló eredményekhez juttatni.

*Lakatos-Tóth István
a Bethlen Gábor Református Gimnázium
matematika-fizika szakos tanára*

A PEDAGÓGUS SZOLGÁLATI EMLÉKÉREM átvétele alkalmából a Gimnázium közössége nevében gratulálok! A TANÁR ÚR tartalmas szakmai életútja elismerésre méltó, és kívánom, hogy az elfogadó, támogató háttérrel – kedves felesége, gyermekei, unokái, tágabb családja körében és a gimnázium közösségében hasonló gazdag, örömteli időt tölthessen jó egészségben.

Hódiné Földesi Sára

Vissza a Bethlenbe

Vigh Szabolcs vagyok, matematika – testnevelés szakos tanár. Nagy örömömre szolgált, hogy az egyetem elvégzése után, 2017 augusztusában csatlakozhattam a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium tanári karához, ahol korábban – 2002-től 2006-ig – jómagam is a padokat koptattam diákként. Tanuló éveim alatt rengeteg pozitív tapasztalattal gazdagodtam az intézményben. Korábbi tanárain személyisége és példamutatása miatt is választottam ezt a pályát. Amit tőlük kaptam, formálta a személyiségemet, segített eligazodni a mindennapi életben és céltudatossá tett. Igyekszem magam is pozitív példaként állni az ifjúság elé és képességeik fejlesztésének elősegítésén túl, személyiségük és pozitív értékeik kiteljesítésére törekszem, mint

ahogy ezt korábban velünk is tették nevelőink. Úgy gondolom, hogy feladatunk a Gimnázium jó hírének ápolása, a diákok terelgetése, iskolai élményeik gazdagítása, minden-

napjaik színesebbé tétele, hogy az iskolára ne „kötelező rosszként” tekintsenek, hanem élvezzék a tanulást. Munkámat nagyban segíti, az elfogadó és segítőkész légkör, amelyet a tantestület tagjain tapasztalhatam. Élvezem a tanítást és jó érzés, amikor matematika órán meglátom a diákokon a „heuréka” arckifejezést, vagy éppen testnevelés órán tapasztalom rajtuk a mozgás okozta önfeledt örömet. Kezdeti lelkese-désemet igyekszem megőrizni és őszintén remélem, hogy a diákjaim is hasonlóan éreznek. Végezetül kimondhatom: sikerült megtalálnom a hivatásomat.

*Vigh Szabolcs
gimnáziumi tanár*

Újjászületés reménye

Az őszi falak mozgalmas mindennapjaiból néhány, személyes ízzel megírt életkép, megélt varázslat, kivételes élmény, nagyszerű program, élmény gazdag utazás, egyedülálló sikerekkel szegélyezett életpálya, reményteljes pályakezdés és egy minőséget befolyásoló bejelentés!

Bejelentés a Modern Városok Programjának részeként a Bethlen Gábor Református Gimnázium épületének újjászületéséről. So-kunknak a GIMI a legkedvesebb, a legcsodá-

Szóról szóra Szabó Magda

sabb, a legértékesebb. Kinek-kinek a tudás, a munka, az alkotás, a kultúra, a kutatás, a változatos érzelmek helyszíne a múltban, vagy éppen a jelenben. Amikor meghallottam a megújulás hírért, valami történt velem.

Együttgondolkodni a Reformáció 500. évében a 120 éves gimnáziumi épületről? Újragondolni? Megjósolni a jövőt? Kiszámítani a fejlődés mértékét? Prognosztizálni az igényeket? Előregondolni akár 100 évre?

Igen! Hosszú út elé nézünk, de a leg-hosszabb út is egy lépéssel kezdődik! Az első lépés megtörtént, a gondolat megfogalmazódott, a program bejelentésre került, a gondolkodás elindult, a tervek méretarányban mutatkoznak, a vélemények fogalmazódnak. A változás mértéke nagy, amit a gondolkodásunk megváltoztatása nélkül nem lehet belátni. A modernizáció hallatán a kételkedők falakat húznak, az optimisták vitorlákat bontanak. A vitorlák bontása együtt jár a korral haladó szemlélet érvényesítésével, a XXI. század eleji vívmányok megjelenítésének igényével, a hagyományos elképzelések és újító gondolatok harmonikus egyensúlyára törekvő megformálással. Bíztható a kihívásokkal nem egyedül lenni, szövetségesekkel, partnerekkel tervezni, gondolkodni, tanakodni a megszépülésre, bővülésre kijelölt iskolánkról. Bizakodva szemlélem a közös munkát, a benne résztvevők jobbító szándékát, a *minden erővel megtartani, gyarapítani, megszépíteni* törekvés erejét.

A munkát, a munkást kísérje oltalom, a jövő legyen áldott, szárnyai alatt rejtőzzenek csodák! Az aula oltalmat kérő idézetével zárom soraimat:

*„Áldás legyen e házban minden kövén, s szögén,
Áldás azon, aki átlép a küszöbén, ...”*

*Hódiné Földesi Sára
igazgató*

*„Én megőrzöm titkos vágyaid, mindig, mindig.
Én ismertem minden álmodat mindet, mindet.
Gondolj rám, ha egyszer nem leszek. Sokszor,
sokszor.”*

(Für Elise)

Évszázada, hogy született, évtizede, hogy magához szólította Teremtője Magduskát. Még előttem van apró alakja, a vásárhelyi olvasók serege, akikkel zsúfolásig telt szemléyéért a városi könyvtár. És kezdődött a mese, sorolt a kérdések özöne és Szabó Magda csak idézte emlékeit, szőtte ízes mondatait, „Isten áldásával”. (Abigél) Alig telt el pár év, amikor életének utolsó órájában olvasás közben érte a végperc.

Lágy vonású mosolya, évekig nézett ránk Debrecen főterén a róla elnevezett könyvesbolt kirakatából.

Budapesten az Operettszínházban

„Az a bolt volt, amelyről annyiszor találgatta, kinek – minek épül.” (Disznótor) Onnan üzenete: írj, olvasd, hallgasd a

mesét! Így vallott a családjáról: „Minden Szabónak van valami problémája a szemével, anyámék féltették a látásomat, a látásromlás esti olvasással való fokozását azzal védték, hogy lefektetés után addig meséltek, míg el nem altattak. A hét páratlan napjain anyám, párosan apám volt az esti mesemondó soros.” (Für Elise)

Nevelő iskolája a református fenntartású debreceni Dóczy Gimnázium volt, ahová pedagógusként is visszafordította jó sorsa. Kálvinista őseinek csontjába égetett öröksége regényeiben is parázslík. Magyarlatin szakos tanárként rövid ideig Hódmezővásárhelyen is tanított, ahol nagyapja a vásárhelyi ótemplomi gyülekezetet pásztorolta. Születésének 100. évfordulóján 2017-ben a Szőnyi irodalommal fertőzött nevelői leporolták a könyvtár „Régimódi történet”-eit, és korosztályhoz illően kínálták meg Szabó Magda regényeivel a gyerekeket. Napról napra gyarapodott az iskolai könyvespolcok terhe, gyűltek a még szinte nyomdameleg, friss kiadású regények: Sziget–kék, Bárány Boldizsár, Mondják meg Zsófikának, Abigél, Az ajtó. A Szőnyi könyvtár szekrényei megteltek, már „alig fért volna bele az Annuska 59 vagy mennyi könyve” (Freskó).

Tanítóinknak szívügye az olvasás, a könyv megszerettetése. Kenéz Gabi néni pizsamapartijainak évtizedes hagyománya van, amikor az éjszakát is az iskolában töltő osztállyal hol Fekete István Vukját, hol Móra kincskereső Gergőjének történetét olvassák gyertyafénynél. Klári néni naponta kínál jobbnál-jobb olvasmányokat, és ki tudná elfelejteni Andi néni Pincérfrakk utcai cicáit.

A hagyományos Pál utcai-kőszívű-csillagok mellé új regények is beferkőznek a felsős irodalom tananyagba. Hogy a termé-

zetismeret órán megismert Balaton menti települések regénybeli hőssé válhassanak, Jeney Zoltán Balatóniai lovagregény trilógiájának első kötetét dolgozták fel a hatodikosok. Bacsáné Kriszta néni, hogy bevezessen Debrecen Nyilas Misijének hűségébe, a hetedik osztályosokkal a tanév végén már megízlelteti Tóth-Máthé Miklós Pecúrok című írását, ami a Református Pedagógiai Intézet gondozásában jelent meg.

Nyolcadikosaink a szabadidejükben Enikő nénivel Abigél történetét olvassák éppen. Az árkodi szigorú intézet lányainak keserűes napjait az Operettszínház remek előadásában is megnéztük az író nő születésnapjának előestéjén.

Mikor olvas a szőnyis? A hátsó ülésen a kocsiban otthontól az iskola kapujáig, délutáni néptánc órára várva, Csaba bácsinál a könyvtárban, a falhoz lapulva az iskolai folyosón a reggeli ügyeletben, szünetben az udvari vár tetején, matek órán a pad alatt... ;)

Egy délutánon folyóméternyi Tündér Lala gerince ezüstözte a tárolót. Lala nap volt készülőben. Szabó Magda Tündér Lala című regényével játszottunk egész nap. Negyedikesek egy csoportja próbálhatta ki, milyen érzés úgy olvasni az osztályteremben, ahogyan csak otthon szokás. Beleláthattunk társaink gondolataiba feltéve Jusztin varázsszemüvegét, csipetnyit kóstoltuk a láthatatlanná tevő nonvideort, elképzeltük a csodafüge rejtékében megbúvó tündérgyermekeket. A regény hősei - Csill, Kencefice, Amalfi, Aterpater, Gigi, Jusztin, Omikron, Írisz - mind-mind Szabó Magda gyermekei. Úgy bújtunk a bőrükbe, vettük a szánkba szavaikat, ahogyan színész ölti magára jelmezét. A tündérországi napot az Ótemplom tornyának megmászásával zártuk, hogy elhiggyük, tündérszárnyaink emeltek a magasba, a Végevan tetejére.

Így olvasunk mi...

„Arra gondoltam, fel kellene bontani a sírodat, hogy mire jönnek, üresen találják, mint a Krisztusét, és felvinnélek magammal a hegységre...” (Az őz)

*Gilicze Judit
igazgatóhelyettes*

Némediné Vajnai Márta

*Mutasd meg nekem, hogy melyik úton járjak,
mert Hozzád emelem lelkemet!*
(Zsoltárok könyve 143, 8 b)

2017 őszétől, Isten kegyelméből újra vásárhelyi, és újra Szőnyis vagyok. A Szőnyei iskola kezdeti éveiben, mikor még egyetlen tanteremben is elfért valamennyi diák egy áhítatra, tanítóként dolgoztam egy évig a régi falak között. Vásárhelyi lakosként ugyanis természetes volt, hogy

frissen szerzett tanítói és hitoktatói diplomával ebben az iskolában kezdem meg a munkámat.

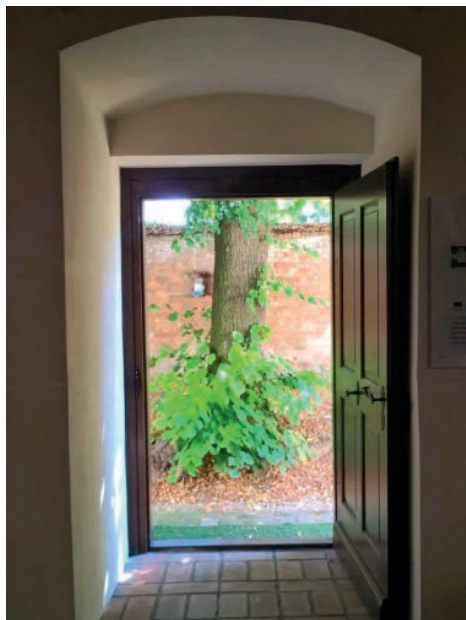
Azóta eltelt 20 év. Az élet messzire sodort, a fővárosban éltem, és igyekeztem mindenütt Isten ügyét szolgálni. Három gyermekem született, és közben sokféle megfordultam. Amikor állami iskolákban tanítottam, akkor gyülekezeti hitoktatóként igyekeztem az örömhírt hirdetni a gyerekeknek. Majd református intézményekbe kerültem, a Julianna, majd a Benkő István Református Általános Iskolába. Az utóbbi években állami iskolákban voltam református hitoktató óraadó. Közben gyermekprogramokat, táborokat, gyermek-istentiszteleteket szerveztem és tartottam a XIII. kerületi angyalföldi gyülekezetben.

Sokat kerestem a helyemet, s bár azt tudtam és megéltem, hogy milyen hálás feladat a munkám, milyen öröm a gyerekek között szolgálni, mégis valahogy mindig azt éreztem: messziről jött ember vagyok.

Ez évben, húsvétkor, mikor hazalátogattunk szüleimhez, a középső gyermekem tette fel a kérdést: - Miért nem lakunk Vársárhelyen? Mivel nagy lépések előtt álltam, én is feltettem a kérdést: - Uram, merre tovább? Hol van rám szükséged?

Az Ótemplomban kaptam meg a választ, a szívemnek oly kedves, régi falak között, ahol az én reformátusságom indult. Ugyanis 30 évvel ezelőtt, amikor megalakult az ótemplomi Szőnyi Benjámin református énekkar, és én ott énekelni kezdtem, ott és akkor döntöttem az Úr mellett.

A húsvét vasárnapi istentiszteleten ülve csodálkoztam rá, hogy bár a falak nem változtak, a templom belsője valahogy mégis

kitágult. A felújításnak köszönhetően nagyobb a világosság, sokkal több ember számára van hely, és szemben a bejárattal, ahol régen egy lezárt ajtót egy nagy faliszőnyeg borított, most áradt be a fény a nyitott ajtón. Még ott, Isten házában megkaptam a válaszokat a kérdéseimre.

A nyáron hazaköltöztem a fiaimmal. Nagy örömünkre mindenütt szeretettel fogadtak bennünket. A két nagyfiam is örül és hálás, hogy tanulmányaikat immár református intézményekben folytathatják. Befogadó közösségek, pompás pedagógusok, szép hagyományokkal élő nagyszerű iskolák boldog diákjai lettek. Számukra Isten naponta elhangzó Igéje és üzenete éppen olyan fontos, ahogy nekem is. A legkisebb fiam a boldog óvodások hétköznapjait éli a keresztyény óvodában. Már most sokat emlegeti, hogy ő is Szőnyis lesz.

Augusztus végén hálatalt, boldog szívvel kezdtem meg a Szőnyiben a munkámat.

Bár szívesebben nevezem ezt szolgálatnak, hiszen legfontosabb feladatomban Isten Igéjét hirdetni. Napközis nevelő vagyok az egyik alsós osztályban, valamint hittanórák mellett rajzot, technikát, környezetismeret órákat és testnevelést is tartok. Legizgalmasabb feladatként a péntek reggeli áhítatokat kaptam. Nagyszerű feladatnak tartom, hogy Isten üzenetét úgy közvetítem, adjam tovább, hogy az kicsiknek, nagyoknak, felnőtteknek egyaránt szóljon, és mindeközben magam is formálódok.

A Kertvárosi Katolikus Általános Iskolában is tanítok hittant az elsőököknek. Valamint nagy örömmel bekapcsolódtam a gyülekezetben gyermekek közt zajló vásárnaponkénti szolgálatba is.

Sipos Mihály

Sok feléd sodort a szél az életem során, egyvalami azonban mindig változatlan volt. Az emberek, akik számítottak rám, akiknek segíthettem, akik érdekel-

tek, és akiről mindig tudni akartam. Mákóról már korán, középiskolás koromban Hódmezővásárhelyre kerültem, itt jártam iskolába, majd itt találtam meg feleségem, akivel ökumenikus istentiszteleten kötötünk házasságot. Hosszú idő múltán az Úr megajándékozott minket szeretetben nevelt kislányunkkal, Sárrikával.

A dolgozós éveket a vendéglátásban kezdtém meg, majd állandó tudásszomjotl vezérelve a mai napig tanulok a munka mellett. Így kerültem Esztergomba, ahol kommunikációt és művelődésszervezést tanultam. Közben már a médiában dolgoztam és maradtam is néhány évig. A tanulmányi időszakban ért a büszkeség, még 2007-ben részt vehettem az OTDK-n Pécsen, amelyen művelődéstörténetből a negyedik helyig jutottam. Tanítani nevelőintézményemben, a vásárhelyi vendéglátó iskolában kezdtem, 2009-ben, mint szakmai tantárgyakat oktató. Időközben kitanultam a földrajz és történelemtanári szakot, s mindkét szakterületen taníthattam is a középiskolásokat, mielőtt hívást kaptam a Szőnyibe. A rám testált és vállalt feladat nem kicsi, de örömmel és türelemmel végzem. Most úgy érzem, a helyemen vagyok. Látom tanítványaimban egykori önmagam és vezérel a szándék, hogy együtt ismerjük meg a körülöttünk lévő világot.

Vallom, hogy még a legkisebb látható, és mindaz, amit csak gondolunk valamiről, tudást hordoz. Szeretném e szemléletet minél több ifjúba elplántálni.

Múlt-kor

Sikeresen pályáztunk a Nemzeti Tehetség Program keretében meghirdetett Tehetseggondozó programok támogatására, amely a nemzeti kulturális örökség megőrzését, a hazai nemzetiségi hagyományok és a népi kultúra ápolását felvállaló tehetséggondozó programok támogatására jött létre.

A MÚLT-kor című nyertes pályázatunk tanórán kívüli, új kezdeményezésű, hazánk nemzeti kulturális örökségének megőrzését, a nemzetiségi hagyományok és a népi kul-

túra ápolását felvállaló komplex tehetséggondozó, tehetséggondozó program.

A pályázat a 2016-2017-es tanévben valósult meg. A pályázatba 30 tanuló volt bevontunk, akikkel Vajda Enikő tanárnő, és Lantosné Schmidt Klára, Barnáné Gyollai Krisztina és Csikos Anna tanítónők foglalkoztak.

A vállalt és sikeresen megvalósított programokban egyházi énekeket és népdalokat tanultak a gyerekek, népi játékokkal és népi hangszerekkel ismerkedtek, kereplőt barkácsoltak az asztalosműhelyben, ritmusedzőket

Munka közben az asztalos műhelyben

és köcsögdudát készítettek. Eredményesen szerepeltek a nyitott templomok éjszakáján furulyásaink, adventkor az Intersparban és a Vándorsólyom étteremben flashmob jellegű fellépéssel kedveskedtek az ünnepre készülőknek a vállalkozó kedvű énekesaink. Egyéni és csoportos nevezettjeink dicséretes szereplői voltak a térségünkben hirdetett népdaléne-

Adventi flashmob

lési versenyeknek. Kulturális gáladélutánunkon, a Tulipántlikán, a tehetségprogramba bevont diákok is bemutatták a nagyeredműnek színes művészeti produkcióikat. A kézműves, rajzos, festő diákok művészeti útját Farkasné Bakonyi Ildikó tanárnő irányítja, alkotásaikból kiállítást rendeztünk a gálaműsorral egyidőben.

Furulyásaink az Ars Sacra idején

A nyári bibliahét keretében 3 napos tehetséggondozó, hagyományörző tábort szerveztünk Városlőd, Nagyvázsöny és Pápa jeles kulturális értékeinek, neves hagyományörző csoportjainak felkeresésével természeti kincseinek felfedezése mellett.

A pápai Képfestő múzeumban

A pályázat sikeres megvalósítását segítette a tantestület, a Vándorsólyom Kft., az INTERSPAR Hódmezővásárhely, Kardos Kálmán asztalos mester és Gál Tibor az Algyői Hagyományörző Citerazenekar tagjaival.

Csikós Anna tanítónő

Szorobán? – Igen!

Gyakorló pedagógusként az elmúlt 20 évben újabb és újabb módszerekkel ismerkedtem meg a matematika oktatása terén, eközben találtam rá a szorobánra, mint eszközre, amit évek óta használok a matematika órákon. Ez a számolóeszköz, ami 1600 körül vált népszerűvé Japánban, fejleszti az emlékezetet, a finommozgásokat és a figyelmet, gondolkodásra szoktat, valamint javítja a fejszámolás képességét. Matematika órákon a szorobán alkalma-

zásával látványos sikereket érhetünk el a számfogalom kialakítása, az alapműveletek begyakorlása, valamint a mértékváltás területén. Azok a gyerekek, akik elsősorban humán beállítottságúak, így idegenkednek a matematika tantárgytól, a szorobán segítségével komoly sikereket érhetnek el matematika órákon is. A szorobán nem helyettesíti, sokkal inkább kiegészíti a hagyományos matematika órákon használt eszközöket.

Felső tagozatos matematika szakos tanárként az a tapasztalatom, hogy azok a gyerekek, akik alsó tagozaton szorobán segítségével is tanulják a matematikai műveleteket, azok gyorsabban és pontosabban

végzik számításait. Az eszköz szemléletessége lehetővé teszi, hogy a fejben számolás során a tanulók maguk elé képzelik a szorobánon látott helyiértékeket és a számokat szimbolizáló golyókat. A gyerekek matematikai problémáktól való félelme is csökken az eszközhasználat által.

Intézményünkben ettől a tanévtől kezdve mindkét első osztályban használják a gyerekek a szorobánt a matematika órákon.

Tanuld meg Te is használni!

*Ollé Tamásné tanító és
Dr. Vanderstein Noémi
matematika szakos tanár*

Apródok várjátéka

Hagyományaihoz híven tanítványainkkal az idei tanévben is vendégül láttuk a Szeremlei Sámuel Református Óvoda, az Égbőlpottyant Evangélikus Óvoda és a Mária Valéria Keresztény Óvoda nagycsoportosait.

Október közepén három napra várkastéllyá változott az iskola. A tanárok Mátyás királyként, mesemondóként, apródképző mesterként fogadták nagy – nagy szeretettel az iskolába készülő óvodásokat. A látogatás alatt apródpróbákon vettek részt a leendő iskolások. A mocsárjárásban ügyességüket, a homokzsákemelésben erejüket, a kakasütésben gyorsaságukat és leleményességüket mutatták meg a királynak, aki a próbatételek után királyi fegyverhordozókká avatta a megfáradt újoncokat. A mozgalmas délelőtti lakomával zárult. Reméljük, hogy az újdonsült apródok közül sokakat látunk még viszont, s avathatunk Szőnyis polgárokká az elkövetkezendő tanévben.

A szerepjátékba a nagyobb diákok is bekapcsolódtak, hogy segítők irányítással vezényeljék a csapatokat, vagy éppen bájjukkal ejtsék bámulatba a kicsiket. A 8. osztályos Karasz Évi így emlékezik:

Mikor a mese valósággá válik

Tanáraim kérésére királynői ruhát öltöttem. Hogy miért? El akartuk varázsolni az iskolánkba elhívott óvodásokat. Ezen a játékos délelőttön egy apródképző iskola próbatételeit igyekeztünk a gyerekekkel megismertetni. A kezdeti izgalmam hamar elszállt, hiszen a sok csillogó szemű óvoda úgy nézett rám, akár egy meseszereplőre. Mindent elhittek nekem, és úgy viselkedtek, ahogy kértem. Számot adtak Mátyás királyról szerzett ismereteikről, halált megvető bátorsággal állták ki a próbákat. A király a végén kitüntetéssel jutalmazta az ifjú vitézeket, és még egy kis süteménnyel is megvendégelte őket. Örültem, hogy eljátszhattam ezt a szerepet. A tavalyi iskolai kulturális délutánon, a Tulipántlikán, Arthur a nagy király című darabban én játszottam Guinevere-t, a királynét. Így szereztem némi tapasztalatot a színpadi jártasságban. Ez a mostani feladat már nem is tűnt olyan nehéznek. Valójában egy ruha és egy korona nem elég, át kell élni a szerepet. Korábban már kacérkodtam a színészettel, 3 évig a BFMK

színjátsszó társulatában is játszottam. Kिराल्यनőként figyelnem kellett a testtartásra, a méltóságteljes járásra, az illő beszédre.

Nagyon élveztem a kicsikkel töltött időt. Eszembe juttatta azokat az éveket, amikor még én is ilyen csodálkozó óvodás kislány voltam. Nagyon szerettem a meséket, még ma is rajongok az izgalmas könyvekért.

*Barnáné Gyollai Krisztina tanítónő
Karasz Éva 8. osztályos tanuló*

Hűvösvölgyben Bűvösvölgyben

Iskolánk negyedikes diákjainak egy csoportja Budapesten tett látogatást Magyarország első médiaértés-oktató központjában.

A korai indulás ellenére nagyon jó hangulatban telt utunk. A buszon a reformáció ünnepéhez kapcsolódóan zsoltárokat énekeltünk, majd Budapestre érkezve a város főbb nevezetességeit tekinthettük meg a buszból. Átkeltünk a Lánchídon, majd megérkeztünk az egykori villaépületbe, amely egyszerre mesevilág és alkotóműhely. Színes folyosóiról nyílnak a felszerelt stúdiók, a vágószoza, vetítőterem.

Az oktatás különböző helyszíneken zajlott, kiscsoportos foglalkozások keretében, ahol a diákok betekintést nyerhettek a média világába: a filmforgatás kulisszatitkaiba, a reklámfilm készítésének műhelytitkaiba, megtapasztalhatták, hogy a híradókészítés milyen összehangolt munkát igényel, néhányan pedig az újságszerkesztés rejtelmeibe is belekóstolhattak. Választ kaphattak azokra a kérdésekre, hogy milyen a médiatudatos diák, milyen eszközökkel és módszerek-

kel nevelhetők médiatudatosságra a fiatalok...

Élményekkel gazdagodva tértünk haza, amiket papírra is vetettek diákjaink:

„Sok érdekességben volt részünk. Amikor megérkeztünk, egy bácsi elmondta a szabályokat. Körbevezettek bennünket, a szekrények kulcsa olyan volt, mint egy óra. A padlón a csapat színe világított, mutatta, hogy merre menjünk. Készítettünk híradót, filmet, rádióműsort. Nagyon tetszett a kirándulás.” *Hamvas Gellért*

„Mikor Budapestre érkeztünk, azt hittem, hogy azért Bűvösvölgy, mert bűvös városnézés lesz. De kisvártatva megérkeztünk! Csoportokra osztva elfoglaltuk a stúdiókat. Az egyik csapat újságot szerkesztett, a másik rádióműsort készített. A Bűvösvölgyet csak ajánlani tudom!” *Jáksó Gergő*

„Egy szép csütörtöki napon elmentünk a Bűvösvölgybe és nagyon-nagyon, de nagyon jól éreztem ott magam. Annyiféle foglalkozás volt ott: voltunk újságot szerkeszteni, rádióműsort készíteni, gyermekhíradót csinálni, és volt egy mese, ami egy lányról szólt, és dönteni kellett, hogy mi mit csinálnánk az ő helyében? Tableten kellett bejelölni. Nagyon jó volt.” *Gyovai Leila*

„Az én csoportom első állomása a rádió volt nagyon izgalmas feladattal. Én voltam, aki a reklám és a műsor között beszéltem. Kaptunk fejhallgatókat, mikrofonokat és abba beszélhettünk.” *Bacsa Dorka Sára*

„A Bűvösvölgy egy igazán jó hely. Nagyon jó programokban lehet része annak, aki ide eljut.” *Patócs Hanna*

*Véber-Mamuzsits Anna tanítónő és
a 4. osztály diákjai*

Kistérségi találkozó

A reformáció ünneplésének jegyében kistérségi találkozón vettünk részt Békésen 2017. május 13.-án.

Három egyházmegye gyülekezeti tagjai (a Békési, a Csongrádi és a Nagykunsági) ismerkedtek egymással és éltek át gyönyörű perceket, órákat. A köszöntő után a három egyházmegye esperese személyes bizonyoságtételét hallhattuk eddigi életútjukról, mely mind három esetben példaként állhat előttünk. Ezt követően Dr. Fekete Károly püspök úr az egyháztagok felelőségéről szólt, kiemelve a mindenkori pozitív példakeresésének szükségességét. Ezután a hódmezővásárhelyi Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola diákjai mutatták be Szőnyi Benjámin életét nagyszerű rendezésben és remek előadásban. Majd a gyülekezetek bizonyoságtevői saját egyháztörténetükkel ismertettek meg bennünket, kiknek szavait hallgatni szívet melengető érzés volt.

Felemelő volt együtt lenni, imádkozni és énekelni a hasonlóan érző, gondolkodó társainkkal és részese lenni a békésiek vendégszeretetének.

Geráné Szemenyei Olga

ŐRIZD A VÁRAT!

Református Egység Fesztivál Nagyváradon

2017. május 20-án a Királyhágó-melléki Református Egyházkerület adott otthont a 2009-ben létrejött Kárpát-medencei református egység évfordulójához.

A nagyszabású rendezvény helyszíne a gyönyörűen felújított nagyváradai vár volt s öszövétségi vezérigéje, jelmondata: „Őrizd a várat!” (Náh 2,1). Náhúm próféta figyelmeztetését időszerűsége miatt választották a szervező testvérek. Őseink a váradi várat nagy áldozattal őrizték s pusztulásai után újra és újra felépítették, amely a közösségvállalás és a szolgáló lelkület erejét hirdeti, illetve arra buzdít, hogy cselekvő szolgálattal hirdessük Isten dicsőségét.

A Református Egység Fesztivál nép-ünnep jellegű rendezvény volt. Az igen gazdag programkínálat mindenkit igyekezett megszólítani. Fontos szempont volt a református egység megjelenítése, és a közösség megerősítésének szándéka. Kiemelt szerepet kaptak a református közösségek, intézmények és szolgálati területek bemutatkozásai. A rendezvény tetőpontja volt a tíz református püspök szolgálatával, több ezer református hívő részvételével folyó, szabadtéri úrvacsorás istentisztelet.

A nagyszabású, felemelő rendezvény a debreceni Csokonai Nemzeti Színház Bánk bán Operakonzertjével zárult.

Gyülekezetünk 16 fővel képviseltette magát, és jelen volt az intézmények bemutatkozásán is, iskoláink gazdag életének, értékeinek megjelenítésével.

Lélekben megújulva, meggazdagodva tértünk haza!

Isten gazdag áldása legyen a rendező egyházkerület és az egységes magyar református egyházunk életén! Őrizd a várat!

Faragóné Szénásy Emese
presbiter

27. bibliatábor

2017.07.16-2017.07.22

Idén a 27. Angol Bibliatábort szerveztük meg.

után megtapasztalhattuk, hogy Isten szemében mindenki győztes. Az angol és magyar nyelvű bibliaórákon a csoport tagjai mind bátran megnyíltak a többiek előtt, beszéltek az érzéseikről és a problémáikról, amit közösen meg tudtunk beszélni. Ez is megmutatta azt, hogy mennyire jó közösséggé formálódtunk az évek alatt.

Hálások vagyunk Istennek ezért a táborért, és, hogy a nehézségek ellenére idén is jöttek brit misszionáriusok közénk. Nagyon reméljük, hogy ez az áldássorozat jövőre is folytatódni fog.

Farkas Réka segítő
Kóti Attila táborvezető

Ebben az évben a kis létszám ellenére talán az eddigi legjobb táborunkat élhettük át. A visszajárók többségétől is ezt a visszajelzést kaptuk. Családiasabb hangulat, baráti kapcsolatok megerősödése és felhőtlen szórakozás jellemezte. Az áhítatok mindenki számára nagyon megérintőek, elgondolkodtatóak és megerősítőek voltak. A programok többnyire változatlanok maradtak, egy kivételével, ahol tradicionális skót ügyességi és erőnléti játékokkal ismerkedhettünk meg, amik számos nevetést és jókedvet okoztak. A nagy versenyzések

Berlinben és Wittenbergben jártunk

Tarts meg Urunk, szent igédben!
(Írta Luther Márton 1541-ben, Budavár elestekor)

500 évvel ezelőtt, 1517. október 31-én Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes kiszögezte elhíresült 95 hittételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Ehhez az eseményhez kötik a hitújítás, a reformáció kezdetét.

Ezen jeles évforduló buzdította föl gyülekezetünket, hogy tisztelgő látogatást tegyen – a berlini testvér gyülekezet felkeresése mellett – a reformáció forrásvidékén, Wittenbergben, a nagy hitújító, prédikátor, vívódó teológus professzor, Luther Márton szellemisége előtt.

2017. szeptember 6-án, gyülekezetünkben nyolcan, magyar módra föltarisznyázva és gondnok asszonyunk, Vicuska (egyeseknek néni) csodaszép vásárhelyi varrottásával – ajándéku­l a testvérgyülekezetnek – indulunk napnyugatra, német honba. Az első, nem akármilyen lendület, melyet nagytiszteletű urunk prezentált – többen még a szlovák határ átlépése előtt, ki akartak szállni, Vásárhelyt szeretnék volna újra látni – Prágáig vitt, hol megaludtunk. Másnap délelőtt megcsodáltuk a csehek gazdag, szép fővárosát, ahol kitűnő a barna sör is. Estére megérkeztünk Berlinbe, a testvér gyülekezetünk templomába, a niederschöneweidei Friedenkirche-be. Régi barátaink szerető szívvel és terített asztallal vártak, és remek helyre szállásoltak el. Pénteken, a berlini séta után Potsdamba mentünk, ahol volt gyülekezeti tagunk, Timár-Sári Gyöngyvér és férje vendégül látta kis csapatunkat, majd a híres Sanssouci kastély parkjában járattuk meg magunkat. Este, a testvérgyülekezettel volt közös áhítatunk és szeretetvendégség. Jót beszélgettünk a gyülekezeteink életéről, örömeinkről, bánatainkról. Sikert aratott a madárlátta vásárhelyi perccel és barátfüle, no meg a hozzájáró itóka. Nagy csodálattal hallgattuk Günter Schlemminger, nyolcvan éves barátunk tökéletes magyar nyelv tudását.

Szombaton a berlini gyülekezettel együtt mentünk Wittenbergbe, a nagy eseményeket látott, Elba parti városkába. Elbűvölt bennünket! Csodaszép, kis ékszerdoboz minden háza, utcája a refor-

máció egy-egy neves helyszíne. Nagyon gazdagon, méltó módon készült a világtörténelmi évfordulóra, minden felújítva, múzeumaiban a modern technikát felhasználva a gazdag anyag, remekül kiállítva, installációk, koncertek, minden jeles helyen valamilyen színvonalas esemény fogadta a látogatót. Először a jubileumra készített, 500 évvel ezelőtti wittenbergi életet bemutató Yadegar Asisi szenzációs körpanorámáját csodáltuk meg. Sétánk során magyar szívünket megdobogtatta, az egyetem és a középkori házak falán lévő azon emléktáblák számossága, amelyek az itteni univerzitás „nagyra nőtt” magyar diákjainak nevével ékeskedtek. Mementó áll Dévai Bíró Mátyásnak, az első magyar reformátornak, a magyar „Luthernek”, aki Luther és Melancthon barátságát is bírta,

Sylveszter Jánosnak, az első teljes magyar nyelvű Újszövetséget fordító prédikátornak. Betértünk Cranach mester udvarában, ahol pezsgett az élet a festőműhelyben, folyt a könyvnyomtatás, s működött a patika. Hosszan időztünk a Luther-házban, amely ma a világ legnagyobb, leggazdagabb Reformációtörténeli Múzeuma. A ház több mint 35 éven keresztül volt Luther Márton életének és munkásságának középpontja. Itt lakott 1508-tól, Wittenbergbe érkezésétől – először szerzetesként, majd 1525-től családjával, de mindvégig az egyetem professzoraként. Különös at-

moszférájával megidézte a korabeli életet. Felkerestük a város legrégibb épületét, Luther Márton prédikálásainak színhelyét, a Városi (St. Marien) Templomot, ahol Lucas Cranach Reformációs oltárképe rögzíti a tényt és hirdeti a reformáció lényegét, „Egyedül Krisztus által”. Sétánkat a Vártemplomban fejeztük be, melynek kapujára függesztette ki a 95 pontot az egykori Ágoston-rendi szerzetes, Luther Márton, és ahol örök álmát alussza barátjával, reformátor társával Philipp Melanchtonnal.

Vasárnap a berlini Istentiszteleten Bán Csaba nagytiszteletű úr hirdette az ígét. Ebéd után indultunk haza.

Hálás szívvel köszönjük a berlini testvéreink szeretetét, nagyvonalú, mindenről gondoskodó, gazdag vendéglátását! Isten gazdag áldása legyen életükön! Mi pedig kérjük a Mindenható Istent Luther Márton ma is nagyon aktuális ima-versével, amit az iszlám előre törésekor, 1541-ben, Budavár elestének hírére szerzett:

*„Tarts meg urunk, Szent igédben!
Végy erőt ellenséginken,
Kik szent Fiadat támadják,
Hogy trónodról letaszítsák.”*

*Faragóné Szénágy Emese
presbiter*

Ars Sacra

2017.szeptember 16

Az Ars Sacra Fesztiválhoz évről évre önkéntesen csatlakoznak Magyarország legnagyobb múzeumi, kulturális központjai, egyházközségei, számos galéria és művész.

Ez így volt nálunk is, az idei évben gyülekezeti tagjaink kérésének próbáltunk eleget tenni, amikor a „Pávás” kislányokat hívtuk az ünnepi alkalomra. Az üllési Erdélyi Luca

moldvai dalokkal, a szenterzsébeti Cickom lányok pedig székelyföldi népdalokkal gyönyörködtettek bennünket. Ezt követően

hallhattuk az Szőnyi iskola énekkarosait Vajda Enikő tanárnő segítségével, akikkel együtt fellépett Paku András, aki szaxofonon játszott. Ezután a Bethlen gimnázium alsós növendékei Molnár Tünde tanárnővel énekeltek, és egy orgona játékot is hallhattunk Csököly Bencétől. Program fő mottójának – Énekekkel dicsérjük az Urat – eleget téve, következtek az „Ifisták”, akik áhítatot tartottak, Kincses Kálmán tiszteletes úrral.

Zárásként közösen együtt énekelünk. Az egyházközség asszonyai szeretettel vendégségre invitálták a résztvevőket. Gyönyörű őszi délutáni programunk a közösen szervezett jó összmunka eredménye.

Hálás köszönet a gyülekezet aktív tagjainak és az iskolának az együttműködésért.

*Lőrincz Ildikó Lujza
irodai munkatárs*

ReforMaraton

2017.10.12

Hálával és jó érzéssel van tele a szívem, amikor egy sikeres és szép rendezvényt tudunk magunk mögött, elégedettség érzése tölt el, hogy ez is jól sikerült. Ilyen volt az Ótemplom, Szőnyi iskola, Aranyossy iskola és a Bethlen által közösen szervezett, a **ReforMaraton 500** rendezvény.

Az összes Kárpát-medencei református gyülekezethez szólt a program, nagyon sokan csatlakoztak a rendezvényhez. A szervezők 180 egyházközséget látogattak meg

9000 km. tettek meg. Céljuk az volt, hogy ikafalvi (Erdély) Bardócz Csaba református lelkipászor, Árus Csongor László hegyköszentmiklósi (Partium) református lelkipászor és Juhos Gábor maraton futó által Wittenbergből elhozott 95 tételt, jelképesen, újra kifüggeszthessük templom kapujára.

„A rendezvény egyedisége abban rejlik, hogy az összes magyar nyelvterületet érin-

teni fogjuk, és bárki csatlakozhat hozzá. Célunk az, hogy 500 éve az evangélium szerint reformált egyház az elkövetkezendő 500 évben is az evangélium útján maradjon” – mondja, Bardócz Csaba lelkipászor. 500 méter szaladtunk, kb. 500 résztvevő, és egy csodálatos drón felvétellel gazdagodtunk dr. Bónis Béla jóvoltá-

ből, amely – kisfilm – megtekinthető a https://youtu.be/hMsfU_jWZCE internetes oldalon. Gyerekek, tanárok, lelkészek, egyháztagek együtt szaladtunk, lelkesedésünkkel elnyertük a ReforMaraton 500 fővárosa címet, mivel a mienk volt a legnagyobb létszámú megmozdulás.

Békesség Istentől!

*Lőrincz Ildikó Lujza
irodai munkatárs.*

Nagybecskerek, Békés- Bánáti egyházmegyei találkozó

2017.10.17

Gyülekezetünk 12 fővel képviselte a Csongrádi Református Egyházmegyből indult küldöttséget.

Időben érkezünk Bega partján fekvő városban, ahol a regisztrációt követően egy kis ajándékot kaptunk, amelyen a Trianon előtti egy Békés-Bánáti Református Egyházmegye a három országrészbe szakadt református utód egyházmegyéek nevei

olvashatók: Bánát, Temesvár, Arad, Békés, Csongrád. A nagyszámú gyülekezetnek képes beszámolót tartottak az ott folyó munkálatokról, amit szeretetvendégség kísért. Az összegyülekezést úrvacsorázás zárta.

Pappné Szénási Emőke Sára
presbiter

Reformáció 500

„Itt van Isten köztünk...” hisszük és valljuk együtt énekelve a 165. dicséretünket. A buszon ülve, a reformáció országos ünnepségére indulva azon tanakodtam, vajon ott lesz-e köztünk? Vajon ez az az ünnepség, amit az Isten méltónak tart az ő tiszteletére.

Aztán megérkeztünk és azt láttam, hogy református, baptista, evangélikus és minden keresztyén felekezet együtt dicséri az Istent. Magyar emberek ezrei énekelnek és imádkoznak azért, hogy hálát adjanak Urunktól kapott ajándékokért. Ady Endre jutott eszembe: „Nem volna más vallás, nem volna csak ennyi: Imádni az Istent és egymást szeretni.

Így éreztük magunkat a reformáció 500. évfordulójának ünnepségén, Budapesten. „Itt van Isten köztünk...” nem csak hittük és vallottuk. Éreztük. Minden percben.

Tóth Rolland
bitoktató

Ótemplom Alapítvány

Az alapítványunk az idei évben megújult, új tagjai és elnöke lett, ez azonban nem hátráltatott bennünket, hogy a megszokott kulturális rendezvényeinket szervezzük egész évben.

A szokásos Ars Sacra alkalmunkról olvasható beszámoló. Az évvégi események, amelyen hét koncert is lesz az újság szerkesztését követően kerülnek sorra. Közöttük kiemelkedik a Szőnyi évforduló.

Pályázati lehetőséget kiaknázva két alkalom is volt, amely közül az egyiken több órás beszélgetésen vehettünk részt. Gyülekezetünkben első alkalommal került sor úgynevezett réteg találkozóra.

2017. május 27-én Kéz a kézben ifjúházias találkozót szerveztünk azoknak a házaspároknak, akik a mögöttünk lévő öt

évben kötöttek házasságot. Az első ilyen jellegű alkalom szervezése feletti félelmünket öröm váltotta fel, amikor fiatalokkal és hozzáértő előadókkal együtt tudtunk a család alapkapcsolatáról a házasságról beszélgetni.

A másik réteg találkozót már több alkalommal is szerveztünk konfirmált fiataljaink és Szathmáry kollégisták számára kerékpártúra formájában egészen a mindszenti Tisza partig.

Az alapítvány elmaradhatatlan szervezése iskoláink számára félévente egy kulturális rendezvény. Az idei őszön Marosán Csaba marosvásárhelyi színművész volt vendégünk egy Arany János est erejéig.

Köszönjük az alapítvány munkáját!

*Bán Csaba
lelkipásztor*

porából, az írás sarjadó
legelőire. Nem érhet

véget az út, ha hazugnak
hallani, miként a harang zúg,
a hit félre veri szívedben
a legtisztább hangú harangot,
ha kell kiárad a kút,
mint kifüggesztett szavakról
a megígért múlt!

*Sulyok Csaba
tanár*

Anyakönyvi híreink

Anyakönyvi adataink a 2017. december 1-jei állapotot tükrözik!

Keresztelés

Luther

az 500 éves reformáció alkalmából

A felismerés lélegző
lepleket terít a valóság
árnyaira. A szavak már
nem szépítik a tetteket,

és az apró lelkekből jobban
látni, mit a máglyák füstjei
rejtene, a sírt, hol mérlegünk
anyagi, kínunk erkölcsi.

Reményünk hitbéli, de
a harmadnap fényeit
sok alkony elhordta már.
Az emlékező saját kezét

találja meg, mikor vezetné
nyáját a kopár legelők

1.	Csík Balázs	1. 15.
2.	Katona Hanna	1. 15.
3.	Olasz Nikolett	1. 22.
4.	Agócs Márk	1. 22.
5.	Agócs Zsuzsanna Mia	1. 22.
6.	Agócs Márk Hunor	1. 22.
7.	Pál László	1. 29.
8.	Szabó Panka Brigitta	1. 29.
9.	Józsa Panni	2. 11.
10.	Csikós Ádám	2. 26.
11.	Csikós Milán	2. 26.
12.	Paku Melissa	3. 5.
13.	Paku Edina	3. 5.
14.	Mónus Nikoletta	3. 5.
15.	Antal Patrik	3. 12.
16.	Mucsi Lilla Luca	3. 19.
17.	Buzás Boglárka	3. 19.
18.	Kristó Nimród	3. 26.

19.	Király Dominik	3. 26.
20.	Király Zoé	3. 26.
21.	Varga Lenke Janka	4. 9.
22.	Rapcsák Klára Éva	4. 15.
23.	Janovics Dávid	4. 23.
24.	Bóka Samu	4. 23.
25.	Molnár Gréta Hanna	4. 30.
26.	Libor Márton	4. 30.
27.	Kenyeres Tamara Lili	5. 7.
28.	Horváth László	5. 28.
29.	Kurusa Máté Pál	5. 28.
30.	Kiss Gábor	5. 28.
31.	Szarvas Ádám	6. 1.
32.	Saja Csenge Dorina	6. 11.
33.	Paksi Gergely	6. 11.
34.	Láng Laura	6. 18.
35.	Mészáros Tamás István	7. 16.
36.	Mihály Levente	7. 23.
37.	Klepács Hanna	7. 30.
38.	Rácz Lili	8. 6.
39.	Tót Zsófi	8. 6.
40.	Gémes Mónika	8. 10.
41.	Paczuk Hajnalka	8. 10.
42.	Kovács Ferenc	8. 13.
43.	Bere Róza	8. 13.
44.	Ozsváth Lili	8. 13.
45.	Rózsa Villő Valentina	9. 10.
46.	Csanki Csanád	9. 17.
47.	Erdős Marcell	9. 17.
48.	Erdős Vivien	9. 17.
49.	Fehér Laura Kéra	9. 24.
50.	Pup Levente	9. 24.
51.	Nagy Lilla Titanilla	10. 1.
52.	Bordás Ádám Imre	10. 15.

53.	Hegedűs Vivien	10. 22.
54.	Békefi Emma	10. 22.
55.	Kardos Mónika	10. 29.
56.	Borbás Adrienn Rita	10. 29.
57.	Borbás Bernadett Zsuzsanna	10. 29.
58.	Ocskóné Kis Edina	11. 29.
59.	Szunyog Csaba Zsolt	11. 26.
60.	Nagy Nóra Barbara	11. 26.
61.	Koczka Gréta	12. 3.

2016-ban megkereszteltünk 40 főt, 22 nőt és 18 férfit. A megelőző évhez képest 25 fővel kevesebb a keresztelesek száma. 2017-ben megkereszteltünk 61 főt, 36 nőt és 25 férfit, 52 gyermeket 9 felnőttet. Bár a tavalyi évhez képest növekedést láthatunk a több éves átlagtól a keresztelesek száma meghatározó mértékben nem tér el.

Konfirmáció

1.	Benk Katica Erzsébet	5. 28.
2.	Bónis Virág Viola	5. 28.
3.	Dámics Ákos	5. 28.
4.	Dóka Beáta	5. 28.
5.	Farkas Laura	5. 28.
6.	Forrai Fruzsina Babett	5. 28.
7.	Gál István	5. 28.
8.	Halmai Dávid	5. 28.
9.	Házi Anita Dzszenifer	5. 28.
10.	Hegedűs Martin	5. 28.
11.	Hegedűs Rajmund Norman	5. 28.
12.	Herczeg Richárd János	5. 28.
13.	Horváth László	5. 28.
14.	Jáksó Kitti Noémi	5. 28.
15.	Jeszenszki Krisztina	5. 28.

16.	Kálló Kinga Szilvia	5. 28.
17.	Kiss Gábor	5. 28.
18.	Kovács Benedek Ernő	5. 28.
19.	Kovács Rebeka	5. 28.
20.	Köpe Brigitta Réka	5. 28.
21.	Kristó Ildikó	5. 28.
22.	Kurusa Máté Pál	5. 28.
23.	Nacsá Ádám	5. 28.
24.	Nagy Alexandra Andrea	5. 28.
25.	Ollé Luca Dorka	5. 28.
26.	Oroszvári Míra	5. 28.
27.	Paku Edina	3. 5.
28.	Pánczél Csongor	5. 28.
29.	Szabó Szimonetta Maja	5. 28.
30.	Szögi Richárd Jácint	5. 28.
31.	Torzsa Vanda Kinga	5. 28.
32.	Vékony Jázmin Panka	5. 28.
33.	Agócs Márk	1. 22.
34.	Bordás Adrién Rita	10. 29.
35.	Bordás Bernadett Zsuzsanna	10. 29.

36.	Geráné Szemenyei Olga	8. 10.
37.	Gémes Mónika	8. 10.
38.	Kardos Monika	10. 29.
39.	Kovács Máttyás	3. 5.
40.	Kisné Molnár Judit	8. 10.
41.	Mónus Nikolett	3. 5.
42.	Paczuk Hajnalka	8. 10.
43.	Olasz Nikolett	1. 22.
44.	Ocskóné Kis Edina	10. 29.

2016-ban konfirmációi fogadalmat tett 42 lélek, ebből 20 fiú és 22 lány. 4 fő felnőtt és 38 fő 14-16 életév közötti. Rendszeresen templomba járó fiataljaink száma kicsi létszámmal, de növekszik. 2017-ben konfirmációi fogadalmat tett 44 lélek, ebből 29 nő és 15 férfi, 32 14-16 életév közötti, 12 felnőtt. Meghatározó eltérés sincsen, de érdemes megjegyezni, hogy a gimnázium istentiszteleti alkalmain az úrvacsorázók száma látható mértékben növekszik. Reménységgel várjuk a jövődőt és konfirmandusaink beépülését gyülekezeti közösségeinkbe!

Házasságkötés

1.	Józsa Zoltán és Bárdi Anna	2. 11.
2.	Földesi András Gergő és Grezsa Anna dr.	4. 22.
3.	Szabó Róbert István és Forgó Brigitta	5. 6.
4.	Láda Lajos és Szombati Katalin	5. 20.
5.	Oláh Zoltán Ferenc és Bán Márta	6. 3.
6.	Marczi Ernő és Csorba Emese	6. 3.
7.	Kádár Róbert és Komlósi Kata	6. 10.
8.	Agócs Márk és Olasz Nikolett	7. 8.
9.	Csengeri Pál és Kaszás Adrién Dóra	8. 12.
10.	Rácz Ernő és Krámlí Tünde Edina	9. 23.
11.	Németh Norbert és Polyák Kitti	9. 23.

2016-ban 9 pár kötött házasságot. Eből 2 pár tiszta református vallású, és 7 pár vegyes vallású. A 2015. évhez képest a házasságkötések száma enyhén emelkedik. Áldást kívánunk a párok életére!

2017-ben 11 pár kötött házasságot. Eből egy pár nem a gyülekezetünkhöz tar-

tozik. A 10 párból 5 pár tiszta református, 3 pár református-katolikus, 2 pár református-nem keresztelt. Itt is megállapítható, hogy jelentős változás nem történik az elmúlt évekhez képest. Áldást kívánunk a házasságkötésekre!

Halottaink

1.	Sajti Imréné Terézia	január 26.
2.	Varga András Józsefné	január 30.
3.	Németh Péter Pálné	február 27.
4.	Szalai Klára Éva	április 7.
5.	Kincses Andrea	május 26.
6.	Szij Lászlóné Szigethy Irén	május 19.
7.	Karácsonyi Sándor ifj.	április 18.
8.	Fejes József	június 9.
9.	Imre Lajosné Julianna	június 12.
10.	Muladi Gábor	június 14.
11.	Szabó Jánosné	augusztus 4.
12.	Sacalis Eszter	október 24.
13.	Pásztor Imre	november 17.
14.	Meszlényi Péterné Hódi Margit	november 20.
15.	Olasz Lajos	augusztus 11.
16.	Törő Imréné	szeptember 17.
17.	Német Imréné Kérdő Zsófia	augusztus 15.
18.	Szabó Istvánné Kis Ida	november 23.

Vigasztalást kívánunk a gyászban járóknak!

2016-ban eltemettünk 24 főt, 10 nő- és 14 férfitestvérünket. A temetések enyhe mértékben emelkedtek a tavalyi esztendőhöz képest.

2017-ben eltemettünk 18 főt, 13 nő- és 5 férfitestvérünket. A nevek között

olvashatunk olyanokat, akik gyülekezetünk aktív tagjainak sorából távoztak, jelenlétük hiánya a mai napig fájó közösségünkben!

*Lőrincz Ildikó Lujza
irodai munkatárs*

Év végi ünnepi istentiszteleti rendünk és koncertek

Időpont	Ótemplom	Tarján (Malom u. 15.)
December 15., péntek	Szőnyi megemlékezés	
December 16., szombat	Szőnyi megemlékezés	
December 17. Advent III. vasárnapja	Szőnyi megemlékezés	
December 24. Advent IV. vasárnapja	9,30 Istentisztelet	8,30 Istentisztelet
December 24. Advent IV. vasárnapja	11.00 Szőnyis karácsony	
December 24. Advent IV. vasárnapja, Szenteste	16,00 Áhítat	
December 25., hétfő Karácsony első napja	9,30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás	8,30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás
December 26., kedd Karácsony második napja	9,30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás	

December 30., szombat	18,00 St. Martin évbúcsúztató, koncert	
December 31., vasárnap Óév	9.30 Istentisztelet	8,30 Istentisztelet
December 31., vasárnap Óév	16,00 Óévi Istentisztelet	
Január 1., hétfő Újév	9,30 Újévi Istentisztelet és köszöntő	8,30 újévi Istentisztelet

*Karácsony Krisztus születésének ünnepe.
Mindenkit szeretettel várunk gyülekezeti alkalmainkra!
Áldott Karácsonyt!*

ÜZENET – A Hódmezővásárhely - Ótemplomi Református Egyházközség
hivatalos igehirdető lapja és értesítője.

Adószám 19982201-1-06 Számla szám: OTP Bank Nyrt. 11735067 -20056821.

Az igehirdető lap megjelenik minden vasárnap, az értesítő évenként.

Alapította és szerkeszti Bán Csaba lp., Gilicze Rózsa Judit, Hódiné Földesi Sára,
Kissné Hatvani Erika intézményvezetők

Újságunk címlapját a Marker Reklámstúdió tervezte,
a képek gyülekezeti közösségeinkben készültek 2017-ben.

Szerkesztőség: 6800 Hódmezővásárhely Zrínyi u. 5.

E-mail: hodmezovasarhely-otemplom@reformatus.hu

Tel.: 62/241-817 mobil: 06 30/6954254

Nyomdai munkák: „Norma” Nyomdász Kft. – Hódmezővásárhely